

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

«Η συμβολή των επενδυτικών δραστηριοτήτων των ΟΤΑ στην Τοπική Ανάπτυξη. Το παράδειγμα του Δ. Κερατσινίου»

Σπουδάστρια: Τζανοπούλου Ευγενία

Αριθμός Μητρώου: 2000264

Επιβλέπων καθηγητής : Θωμάς Διονύσιος

Καλαμάτα, 2006

Περιεχόμενα

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.....	1
Καλαμάτα, 2006.....	1
Κεφάλαιο 1.....	6
Ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	6
1.1. Γενικά.....	6
1.2. Το συνταγματικό πλαίσιο.....	9
1.3. Η ιστορία της συνταγματικής κατοχύρωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα.....	12
1.3.1. Η περίοδος του 1912.....	12
1.3.2. Το Σύνταγμα του 1927.....	14
1.3.3. Το Σύνταγμα του 1952.....	15
1.4.1. Αυτοτέλεια.....	17
1.4.2. Εποπτεία.....	20
1.5. Η παρέμβαση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην τοπική οικονομία.....	23
Κεφάλαιο 2.....	28
2.1. Τοπική Κοινωνία.....	28
2.2. Βασικές στρατηγικές ανάπτυξης.....	30
2.3. Ορισμός επενδυτικού σχεδίου.....	32
2.4. Τύποι επενδυτικών σχεδίων.....	36
2.5. Οι διαστάσεις των επενδυτικών σχεδίων.....	37
2.6. Διάκριση των επενδυτικών σχεδίων.....	38
2.7. Επιπτώσεις επενδυτικών σχεδίων.....	41
2.8. Τα αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης ενός επενδυτικού σχεδίου.....	42
2.9. Μελέτη σκοπιμότητας.....	43

2.10. Ανθρώπινοι πόροι	44
2.11. Κατηγορίες και λειτουργίες ανθρωπίνων πόρων.....	44
Κεφάλαιο 3.....	46
3.1. Επιχειρησιακά σχέδια ΟΤΑ.....	46
3.2. Φάσεις υλοποίησης	47
3.3. Η δομή ενός επιχειρησιακού σχεδίου	48
3.4. Βασικές αρχές οργάνωσης των αναπτυξιακών σχεδίων	50
3.5. Σύστημα διοίκησης, διαχείρισης και εφαρμογής προγραμμάτων	53
Κεφάλαιο 4.....	56
Η περίπτωση του Δ. Κερατσινίου.....	56
4.1. Η ιστορία του Δ. Κερατσινίου.....	56
4.2. Τα επενδυτικά σχέδια του Δήμου Κερατσινίου	60
4.2.1. Προγραμματισμός και Δράσεις το 2004.....	61
4.2.2. Προγραμματισμός και Δράσεις για το 2005	67
Κεφάλαιο 5.....	75
Οι δραστηριότητες των Δημοτικών Επιχειρήσεων του Δήμου Κερατσινίου.....	75
5.1 Δημοτική Επιχείρηση Πολιτισμού & Αναψυχής Κερατσινίου	75
5.2 Κέντρο Πρόνοιας και Προληπτικής Ιατρικής Δήμου Κερατσινίου.....	80
5.3 Δημοτική Επιχείρηση Άθλησης Δήμου Κερατσινίου.....	87
Κεφάλαιο 6.....	89
Συμπεράσματα	89
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ	91
Κεφάλαιο 7.....	106
Συμπεράσματα από την έρευνα	106

Εισαγωγή

Στην παρούσα μελέτη στόχος μας είναι να αναλύσουμε και να εξετάσουμε τις επιδράσεις που μπορεί να ασκήσει η δημιουργία των ΟΤΑ σε μια τοπική κοινωνία και στην ανάπτυξη αυτής.

Ειδικότερα επιλέξαμε να μελετήσουμε το θέμα αυτό καθότι η δημιουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατάφερε να βελτιώσει την κατάσταση που επικρατούσε σε μεγάλο βαθμό.

Τα προβλήματα της έλλειψης οργάνωσης και προγραμματισμού καθώς επίσης και η κακή πληροφόρηση δέσποζαν με την ύπαρξη της συγκεντρωτικής διοίκησης. Όταν όμως αποφασίστηκε η ενίσχυση της αποκέντρωσης και η ενίσχυση των πρωτοβουλιών των τοπικών φορέων τότε φάνηκε η ανάπτυξη που μπορεί να επιτευχθεί με την πάροδο του χρόνου.

Στην μελέτη αυτή παρουσιάζουμε τις αρμοδιότητες και τα χαρακτηριστικά που διέπουν έναν Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και εν συνεχεία αναλύουμε τα επενδυτικά σχέδια τα οποία μπορούν να λάβουν οι τοπικοί φορείς.

Στο τέλος της μελέτης μας αναλύουμε το παράδειγμα του Δήμου Κερατσινίου και πως κατάφερε να αναπτυχθεί μέσω της ενίσχυσης των τοπικών φορέων.

Οι τοπικοί φορείς είχαν καλύτερη γνώση των προβλημάτων της περιοχής και συνεπώς είχαν την δυνατότητα να διανέμουν τα

διαθέσιμα χρηματικά ποσά ανάλογα με τις ανάγκες της περιοχής. Επιτυγχάνονταν σημαντικές βελτιώσεις όπως θα δούμε σε όλους τους με αποτέλεσμα να αναβαθμιστεί ο Δ. Κερατσινίου και να βελτιωθεί το επίπεδο ζωής σε μεγάλο βαθμό.

Στόχος της μελέτης αυτής ήταν να δείξει την σπουδαιότητα των ΟΤΑ και γενικότερα της ανάληψης πρωτοβουλιών από τους τοπικούς φορείς.

Κεφάλαιο 1

Ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

1.1. Γενικά

Υπάρχει μεγάλη ποικιλία μορφών με τις οποίες μπορούν να συσταθούν τα όργανα της δημόσιας διοίκησης και να κατανεμηθούν οι αρμοδιότητες μεταξύ κεντρικών και περιφερειακών οργάνων. Ο νομοθέτης έχει στην διάθεση του πολλές μεθόδους διοικητικής οργάνωσης, που επιδέχονται μάλιστα και πολλούς συνδυασμούς.

Η δημόσια διοίκηση μπορεί να οργανώνεται σύμφωνα με δύο συστήματα. Το σύστημα της συγκέντρωσης με την ευρεία έννοια και το σύστημα της αποκέντρωσης.

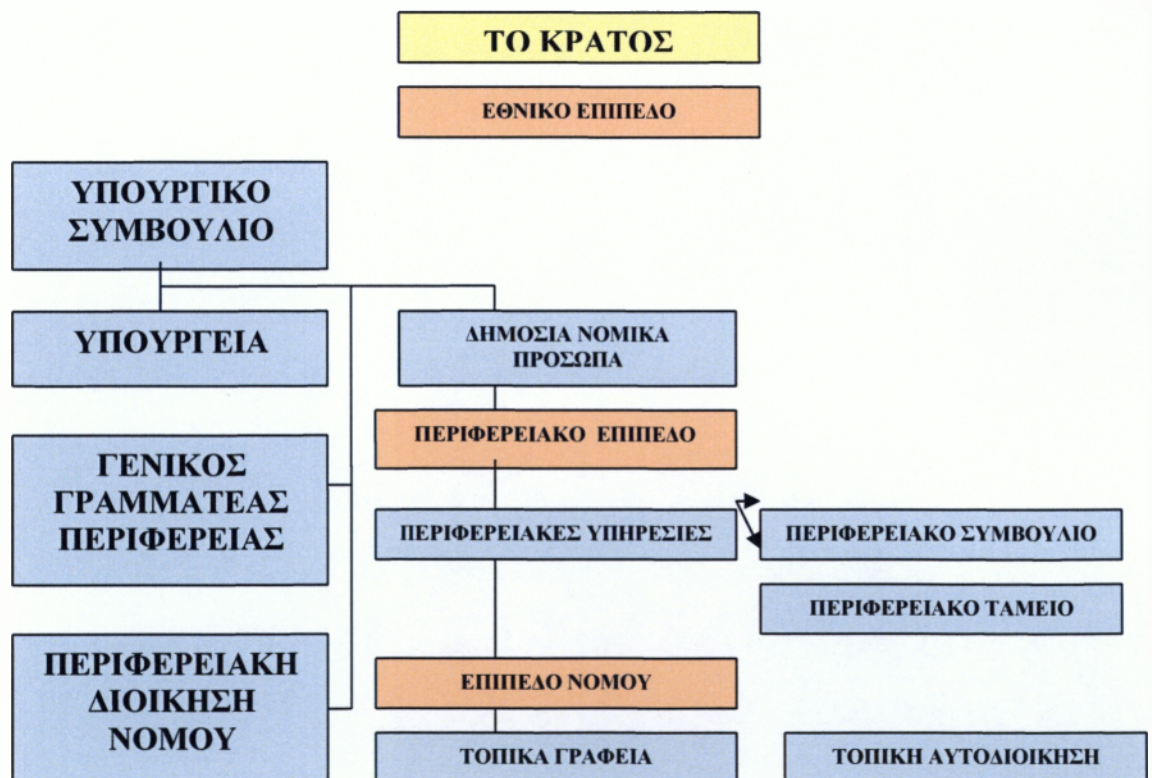
Το πρώτο σύστημα σύμφωνα με το οποίο η δημόσια διοίκηση ασκείται από το νομικό πρόσωπο του κράτους με δικά του όργανα, διακρίνεται στο σύστημα της συγκέντρωσης με την στενή έννοια και στο σύστημα της αποκέντρωσης.

Το σύστημα της συγκέντρωσης με την στενή έννοια είναι εκείνο που η άσκηση της δημόσιας διοίκησης γίνεται από όργανα του κράτους, τα οποία έχουν αρμοδιότητα για κάθε θέμα διοικητικής ενέργειας ακόμη και για αυτά που αφορούν τις διοικητικές περιφέρειες.

Αντίθετα κατά το σύστημα της αποκέντρωσης η δημόσια διοίκηση ασκείται με περιφερειακά όργανα δηλαδή με διοικητικά όργανα που ασκούν αρμοδιότητες για ζητήματα που περιορίζονται στις διοικητικές περιφέρειες που εδρεύουν.

Κατά το σύστημα της από-συγκέντρωσης η δημόσια διοίκηση εκχωρείται από το κράτος σε αυτοτελή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ασκείται με όργανα τους. Η σπουδαιότερη και γνησιότερη μορφή του συστήματος αυτού είναι η αυτοδιοίκηση.

Στο σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζεται η διοίκηση του κράτους και πως αυτή διακρίνεται.

Η αποκέντρωση και η αυτοδιοίκηση αποτελούν δύο ολοκληρωμένα τμήματα του ευρύτερου θεσμικού πλαισίου της δημοκρατίας. Στις αρχές του 13ου αιώνα η τοπική αυτοδιοίκηση ιδιαίτερα, εμφανιζόταν είτε ως κατάλοιπο παλιότερων θεσμικών εξελίξεων είτε ως βοηθητικό όργανο της ίδιας της κρατικής εξουσίας.

Στην Ελλάδα από το 1833 μέχρι το 1912 οι δήμοι εμφανίζονται σαν μια προέκταση της ισχύος και επιβολής του κέντρου πάνω στην περιφέρεια.

Στα πλαίσια του ενιαίου κράτους, η αποκέντρωση και η αυτοδιοίκηση αλληλεξαρτώνται και συντρέχουν, χωρίς όμως να συγχέονται ή να ταυτίζονται.

Στην Ελλάδα όμως, ο διαχωρισμός αυτός και η αλληλεξάρτηση δεν έγιναν ποτέ αντιληπτά όσο θα έπρεπε. Το συγκεντρωτικό κράτος που ιδρύθηκε το 1830 διατήρησε την κοινότητα ως ουσιαστικό υπόβαθρο της αυτοδιοίκησης, όποια και αν ήταν η δομή του κεντρικού κράτους.

Υποστηρίζεται ότι το αποκεντρωτικό σύστημα μπορεί να επιφέρει σημαντικές αλλαγές στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει το συγκεντρωτικό σύστημα μέσω της δημιουργίας πραγματικών αυτοδιοικούμενων οργανισμών μπορεί να μειωθεί το χάσμα ανάμεσα στον πολίτη και την εξουσία, να πολλαπλασιαστούν οι ευκαιρίες ενεργητικής συμμετοχής του ατόμου στην πραγματοποίηση κοινών σκοπών και να δοθεί και πάλι στον άνθρωπο, μαζί με την ελευθερία και

την ασφάλεια, το αίσθημα της ευθύνης και του καθήκοντος απέναντι στην κοινωνία¹.

1.2. Το συνταγματικό πλαίσιο

Οι έννομες τάξεις των σύγχρονων κρατών προβλέπουν, εκτός του κράτους την σύσταση ενός μεγάλου αριθμού άλλων δημόσιων νομικών προσώπων, στα οποία οργανώνονται τα όργανα που ασκούν δημόσια εξουσία.

Η μέθοδος αυτή οργάνωσης, δηλαδή η σύσταση οργανωτικών μονάδων της δημόσιας διοίκησης, έξω από το νομικό πρόσωπο του κράτους, που αποτελούν ιδιαίτερα νομικά πρόσωπα και έχουν δικά τους όργανα, ονομάζεται αυτοδιοίκηση².

Χαρακτηριστικό του συστήματος αυτού είναι ότι το κράτος δημιουργεί με νόμους μερικότερα νομικά πρόσωπα, τα λεγόμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους δίνει το δικαίωμα να ασκούν σε ορισμένα αντικείμενα δημόσια εξουσία.

Οι υπηρεσίες αυτές γεωγραφικά είναι μέσα στα όρια του κράτους αλλά ως υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων είναι κάτι ξεχωριστό έξω από την νομική προσωπικότητα του κράτους.

¹ Μπεσίλα. Βήκα. Ε., 2001, «Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ένας σύγχρονος διοικητικός θεσμός», Σάκκουλας

² Παπαχατζή. Γ., 1947. «Η ελοπτεία της πολιτείας επί της τοπικής αυτοδιοικήσεως σε επιθεώρηση τοπικής αυτοδιοικήσεως»,

Πολλά κοινά εννοιολογικά στοιχεία υπάρχουν μεταξύ της νομικής έννοιας του κράτους και της νομικής έννοιας των αυτοδιοικουμένων οργανισμών.

Μεταξύ αυτών ανήκει η άσκηση δημόσιας εξουσίας, η ύπαρξη οργάνων και κυρίως η χωριστή νομική προσωπικότητα που χάρη σε αυτήν έχουν οι εν λόγω οργανισμοί δικά τους χωριστά περιουσιακά δικαιώματα και δικές τους έννομες υποχρεώσεις, ικανότητα να συμβάλλονται και δικαίωμα παράστασης ενώπιον δικαστηρίων.

Η δημόσια εξουσία που ασκείται από τους αυτοδιοικουμένους οργανισμούς παρουσιάζει σε σχέση με το κράτος μια διαφορά. Ότι δεν έχει πρωτογενή χαρακτήρα αλλά είναι δοτή η παραγωγή. Δεν αποτελεί ίδιο δικαίωμα των νομικών προσώπων που την ασκούν αλλά ασκείται από τα πρόσωπα αυτά κατά παροχή εκ μέρους της πολιτείας.

Το κράτος παραχωρεί για ορισμένα θέματα και κατά ένα ορισμένο τμήμα, την εξουσία αυτή για άσκηση στους αυτοδιοικουμένους οργανισμούς με περιορισμούς, που θέτει η νομοθετική εξουσία.

Συνεπώς το κράτος μπορεί να αυξήσει και να ελαττώσει ή και να άρει από τα εν λόγω νομικά πρόσωπα την εξουσία που τους έχει δώσει. Το κράτος που είναι το ίδιο δημιουργός των αυτοδιοικουμένων οργανισμών μπορεί και να τους καταργήσει με απλό νόμο εκτός από τους δήμους και τις κοινότητες.

Για τους δήμους και τις κοινότητες όχι μόνο υπάρχει συνταγματική απαγόρευση κατάργησης τους αλλά πρέπει και να έχουν ένα κύκλο υποθέσεων που να τις διαχειρίζονται με την δική τους πρωτοβουλία.

Φορείς αυτοδιοίκησης μπορούν να είναι μόνο τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Αυτά διακρίνονται σε δύο κατηγορίες δηλαδή σε εδαφικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και σε μη εδαφικά. Στην διάκριση αυτή στηρίζεται ο χωρισμός της αυτοδιοίκησης σε τοπική και ειδική ή καθ' ύλην.

Βασικό εννοιολογικό στοιχείο της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι η εδαφική εξουσία, την οποία ασκεί σε όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται στην περιοχή της, ενώ αντίθετα οι οργανισμοί της καθ' ύλην αυτοδιοίκησης δεν έχουν μια τέτοια εξουσία ακόμα και αν συνδέονται με ορισμένο έδαφος.

Στην εξουσία αυτών υπόκεινται μόνο τα μέλη τους και όχι και τα άλλα πρόσωπα που διαμένουν στην περιοχή τους. Οι οργανισμοί της καθ' ύλην αυτοδιοίκησης δεν κατοχυρώνονται συνταγματικά³.

³ Σπηλιωτοπούλου, Ε., 1963, «Η δημόσια επιχείρηση», Σάκκουλας

1.3. Η ιστορία της συνταγματικής κατοχύρωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα

1.3.1. Η περίοδος του 1912

Η νομοθετική ρύθμιση της τοπικής αυτοδιοίκησης του 1912 είχε να κάνει «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» που άρχισε να ισχύει από το 1914. Η πιο σημαντική μεταβολή που επέφερε ο νόμος ήταν η διάκριση των αυτοδιοικούμενων πρωτοβάθμιων τοπικών οργανισμών, από άποψη οργάνωσης και λειτουργίας, σε αστικούς και αγροτικούς, από τους οποίους οι πρώτοι αποτελούσαν τους δήμους και οι δεύτεροι τις κοινότητες.

Η διάκριση αυτή ήταν αναγκαία λόγω του διαφορετικού πληθυσμού, της οικονομικής δυνατότητας και της διαφορετικής ανάπτυξης των οργάνων της αυτοδιοίκησης, που ήταν μεγαλύτερη στους δήμους και μικρότερη στις κοινότητες.

Ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα του νόμου ΔΝΖ' του 1912 ήταν η ύπαρξη μικρών οργανισμών, στους οποίους διατίθεντο όλοι οι πόροι της αυτοδιοίκησης για την κάλυψη των τοπικών αναγκών, αλλά ταυτόχρονα προέκυπτε και ένα μειονέκτημα, ότι οι πόροι δεν ήταν επαρκείς για την κάλυψη τοπικών έργων. Δημιουργήθηκαν 6000 περίπου οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης που είχαν ως αποτέλεσμα την εξασθένιση των οικονομικά μικρότερων κοινοτήτων.

Μια άλλη καινοτομία που εισήγαγε ο νόμος, ήταν ο θεσμός των συνδέσμων κοινοτήτων. Δύο ή περισσότερες κοινότητες είχαν την δυνατότητα να ιδρύσουν ένα νομικό πρόσωπο για την εξυπηρέτηση κοινών τοπικών συμφερόντων ή για την εκτέλεση κοινών τοπικών υπηρεσιών.

Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ήταν ανατεθειμένη σε διάφορα όργανα, στις κοινότητες και στις δημοτικές αρχές. Οι αρχές αυτές ήταν για τις κοινότητες το κοινοτικό συμβούλιο και για τους δήμους, ο δήμαρχος, οι πάρεδροι, το δημοτικό συμβούλιο και η δημαρχιακή επιτροπή. Ο δήμαρχος, οι πάρεδροι και οι δημοτικοί ή κοινοτικοί σύμβουλοι εκλέγονται κάθε τέσσερα χρόνια άμεσα από το λαό.

Ενώ μέχρι τότε ίσχυε ο προληπτικός έλεγχος, ο νόμος ΔΝΖ⁴ τον καταργεί. Συνεπώς οι αποφάσεις του κοινοτικού συμβουλίου καθίστατο εκτελεστές, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις που όριζε ο νόμος, ευθύς μόλις περνούσαν 30 ημέρες από την αποστολή τους στο νομάρχη⁴.

⁴ Μπέσιλα - Βίκα, Ε., 2001, «Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ένα σύγχρονος διοικητικός θεσμός», Σακουλας

1.3.2. Το Σύνταγμα του 1927

Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης κατοχυρώθηκε για πρώτη φορά από τις διατάξεις του άρθρου 104 του Συντάγματος της Τριακονταμελούς το 1925, που περιλήφθηκαν με ορισμένες τροποποιήσεις στο άρθρο 107 του Συντάγματος του 1927.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα του 1927, το κράτος θα έπρεπε να διαιρεθεί σε περιφέρειες μέσα στις οποίες οι πολίτες θα διαχειρίζονταν απ' ευθείας τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με το νόμο.

Την πρώτη βαθμίδα τοπικής αυτοδιοίκησης θ' αποτελούσε ο δήμος και η κοινότητα. Το Σύνταγμα προέβλεπε τοπική αυτοδιοίκηση δύο βαθμών, ανεξάρτητα από τους δήμους και τις κοινότητες.

Οι αποφάσεις για θέματα που σχετίζονταν με τον κύκλο αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης λαμβάνονταν έμμεσα από όργανα, τα οποία εκλέγονταν με καθολική ψηφοφορία, ή άμεσα από ενεργούς πολίτες κάθε αυτοδιοικούμενης περιφέρειας.

Επί των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, ανεξαρτήτου βαθμίδας, η κεντρική διοίκηση θα ασκούσε ανώτατη εποπτεία. Η εποπτεία αυτή περιλάμβανε έλεγχο νομιμότητας, χωρίς να εμποδίζει την ελεύθερη δράση των τοπικών οργανισμών.

Ωστόσο για να μπορέσουν οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, να ασκήσουν τα καθήκοντα τους, το κράτος μπορούσε να συντρέχει αυτούς οικονομικά, προσφέροντας τους οικονομική ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό, σε περίπτωση που οι πόροι δεν επαρκούσαν.

Με το νομοθετικό διάταγμα της 31/7/1936 καταργήθηκε κάθε δαπάνη των δήμων και κοινοτήτων για την εκπαίδευση και τους μισθούς των οπλιτών της Χωροφυλακής.

Τούτο σήμανε, ότι η τοπική αυτοδιοίκηση ήταν υπεύθυνη για την οργάνωση της τοπικής αστυνομίας για την κατασκευή σχολείων καθώς και για τη συντήρηση και λειτουργία αυτών.

Το Σύνταγμα του 1927 καταργήθηκε το 1935 από την Ε΄ Εθνική Συνέλευση η οποία επανέφερε σε ισχύ το Σύνταγμα του 19115.

1.3.3. Το Σύνταγμα του 1952

Στο Σύνταγμα του 1952 εισάγεται για πρώτη και μοναδική φορά η ισότιμη και ισομερής ανάδειξη της αυτοδιοίκησης ως οργανωτικού συστήματος της Διοίκησης μαζί με την διοικητική αποκέντρωση. Συμφώνα με το άρθρο 99, η διοικητική οργάνωση του κράτους βασιζόταν στην αποκέντρωση και την τοπική αυτοδιοίκηση.

⁵ Μπέσιλα – Βίκα, Ε., 2001, «Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ένα σύγχρονος διοικητικός θεσμός», Σάκουλας

Από το 1954 ο δήμαρχος εκλέγεται πλέον άμεσα και με καθολική ψηφοφορία. Η μεταρρύθμιση αυτή συνδυάστηκε με τη μεταρρύθμιση του εκλογικού συστήματος, όπου τότε καταργήθηκε το εκλογικό σύστημα μαζί με το δήμαρχο, που εκλεγόταν μια συγκεκριμένη ομάδα ως πλειοψηφία δεδομένη από το νόμο.

Κατοχυρώθηκε ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης, ως βασικός οργανωτικός θεσμός του κράτους. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκε στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης οι οποίοι καθόριζαν τις αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης που διακρίνονται σε αυτές που αναφέρονται στο περιβάλλον, στην αναψυχή, στις εμπορικές υπηρεσίες, στις παραγωγικές και αναπτυξιακές υπηρεσίες και στις προσωπικές υπηρεσίες.

Στο επίπεδο άσκησης ελέγχου σκοπιμότητας του νομάρχη αφαιρέθηκε η δυνατότητα μεταρρύθμισης της πράξης. Ο νομάρχης είχε την εξουσία της εγκρίσεως ή της πράξης, όχι όμως της μεταρρυθμίσεως.

Επίσης, κατά τη χρονική διάρκεια αυτής της περιόδου κατοχυρώθηκε και το δικαίωμα ψήφου των γυναικών. Η σύζυγος μπορούσε πλέον να είναι δημότης και να ψηφίζει σε άλλον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης από εκείνον που ψήφιζε ο άνδρας της, διότι η γυναίκα μετείχε πλέον στην πολιτική ζωή με τη δική της φωνή.

Τα παραπάνω ήταν τα πιο σημαντικά γεγονότα που σημάδεψαν την εποχή εκείνη το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης. Από το

1968 έως το 1973 η Ελλάδα βρισκόταν υπό το καθεστώς της δικτατορίας, όπου της αναιρούσε κάθε δικαίωμα για ανάπτυξη της τοπικής αυτοδιοίκησης⁶.

1.4. Το νομοθετικό πλαίσιο

Εκτός από το συνταγματικό πλαίσιο, ο Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης χαρακτηρίζεται και από το νομοθετικό δηλαδή από ορισμένα χαρακτηριστικά που του προσδίδει η νομοθεσία και τα οποία δεν θα πρέπει να παραβιαστούν.

Τα χαρακτηριστικά αυτά στην περίπτωση των ΟΤΑ είναι η αυτοτέλεια και η εποπτεία που τα χαρακτηρίζει.

1.4.1. Αυτοτέλεια

Η «διοικητική αυτοτέλεια» ερμηνεύεται ως «η ικανότητα των ΟΤΑ να παίρνουν μέσω των οργάνων τους και με δική τους ευθύνη πολιτικές αποφάσεις για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων τις οποίες εφαρμόζουν με δικά τους μέσα και με δικό τους προσωπικό».

Τα δύο βασικά στοιχεία που αποτελούν την έννοια της διοικητικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ είναι οι αρμοδιότητες που αναλαμβάνουν και ο έλεγχος της κρατικής εποπτείας σε αυτούς.

⁶ Μπέσιλα –Βίκα, Ε., 2001, «Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ένα σύγχρονος διοικητικός θεσμός», Σάκουλας

Τον βασικό πυρήνα ύπαρξης της τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελεί το άρθρο 102 παρ. 1 του Συντάγματος το οποίο αναφέρει ότι «η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης» που καθορίζει τελικά της αρμοδιότητες των ΟΤΑ.

Η έννοια της τοπικής υπόθεσης θεωρείται αόριστη έννοια και δε μπορεί να δοθεί γενική απάντηση προσδιοριζόμενη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Για το προσδιορισμό της έννοιας της τοπικής υπόθεσης υπάρχουν κάποιοι παράμετροι όπως

- α) η τοπικότητα, δηλαδή η εδαφική έκταση των ΟΤΑ,
- β) η σύνθεση των υποθέσεων αυτών με κάποια χωρικά προσδιοριζόμενη ομάδα πολιτών δηλ. τους δημότες ή τους πολίτες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων,
- γ) η ύπαρξη τοπικού συμφέροντος για την διενέργεια των υποθέσεων αυτών σε τοπικό επίπεδο και με ιδιαίτερη έκφανση του δημοσίου συμφέροντος.

Βασικός στόχος Ν. 2218 ήταν η μεταφορά του διοικητικού μηχανισμού της Νομαρχίας, μαζί με το προσωπικό και σχεδόν το σύνολο των αρμοδιοτήτων της στις νεοϊδρυθείσες τότε Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, χωρίς να εξασφαλίζονται οι οικονομικοί πόροι.

Η παρουσία του Κράτους σε τοπικό επίπεδο περιορίστηκε στις περιφερειακές υπηρεσίες ορισμένων Υπουργιών, δεδομένου ότι ο κρατικός νομάρχης είχε καταργηθεί.

Επίσης καταργήθηκε η Κρατική εποπτεία στους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α. Ο νόμος 2218 αντικαταστάθηκε από το Ν. 2240, σύμφωνα με τον οποίο η κρατική εκπροσώπηση σε επίπεδο νομού και νομαρχίας αποκαταστήθηκε με ένα νέο Κρατικό όργανο τον Περιφερειακό Διευθυντή, ο οποίος προϊστάται των Πολιτικών κρατικών υπηρεσιών του νομού και της νομαρχίας ως επικεφαλής των υπηρεσιών Περιφερειακής Διοίκησης της οικείας Περιφέρειας.

Οι τοπικές υποθέσεις αφορούν την τοπική διοίκηση, συνδεδεμένη με τη φύση και το αντικείμενο αποκλειστικά ενδιαφερόντων ζητημάτων της περιφέρειας του εκάστου ΟΤΑ.

Οι γενικές υποθέσεις χαρακτηρίζονται ως «επιτελικές» και ασκούνται από τα κεντρικά όργανα του κράτους και ως «εκτελεστικές» που ασκούνται από τα περιφερειακά όργανα του κράτους, ενώ οι τοπικές υποθέσεις αναγνωρίζονται ως εξαίρεση και ανήκουν στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ορισμένες Κρατικές υποθέσεις μπορούν να μεταβιβαστούν από τη περιφέρεια στους ΟΤΑ για άσκηση τους απλώς, όπου τους εξασφαλίζεται η μεταφορά των αναγκαίων πόρων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους αλλά με πλήρη έλεγχο του Κράτους.

Το 1997 με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας τονίστηκε ότι το Σύνταγμα παρέχει στους ΟΤΑ μόνο αυτοδιοίκηση δηλαδή εξουσία να αποφασίζουν με δικά τους όργανα, εντός των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και τη λειτουργία αυτών, υπό τη προϋπόθεση ότι ο οικείος ΟΤΑ

διαθέτει την ανάλογη τεχνική και οικονομική ανεξαρτησία για την αποτελεσματική άσκηση αυτών.

Επιπλέον αναγνωρίζεται ότι ο έλεγχος, ως προς το χαρακτηρισμό των δημοσίων υποθέσεων σε Κεντρικές, Περιφερειακές ή Τοπικές είναι έλεγχος οριακός και δε σημαίνει ότι έχουν αυτόνομη κανονιστική αρμοδιότητα, επιβεβαιώνοντας έτσι την έλλειψη κανονιστικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ.

1.4.2. Εποπτεία

Το άρθρο 118 "Περί συστάσεως των Δήμων" του νόμου 1833, καθιέρωνε τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων του δημοτικού συμβουλίου.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, οι αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου είχαν κύρος και ενεργούνταν μετά την άπρακτη πάροδο δεκαπενθήμερης προθεσμίας.

Το άρθρο 43 του 1912 κατήργησε το προληπτικό αυτό έλεγχο και προέβλεπε ότι οι αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των Ο.Τ.Α. κηρύσσονταν "αφ' εαυτών εκτελεστέ" μετά την πάροδο νόμιμης προθεσμίας τριάντα ημερών.

Η ακυρότητα μπορούσε να προκληθεί από κάθε εκλογέα ή έχοντα έννομο συμφέρον με προσφυγή στο νομάρχη μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την τοιχοκόλληση της απόφασης.

Το 1954 η προθεσμία αυτή μειώθηκε, ενώ καθιερώθηκε ο κατασταλτικός έλεγχος των πράξεων των συλλογικών οργάνων των Ο.Τ.Α., των οποίων οι πράξεις ήταν πλέον άκυρες εφόσον αντέκειντο στο νόμο.

Έως το 1984, οι πράξεις των Ο.Τ.Α. δεν ήταν άμεσα εκτελεστές. Ο νομάρχης έλεγχε τις πράξεις των Ο.Τ.Α. και αν διαπίστωνε παρανομία, κήρυσσε την πράξη αυτεπάγγελτα άκυρη.

Ο νομάρχης ακύρωνε αυτεπάγγελτα τις πράξεις των Ο.Τ.Α., μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι ημερών αφότου λάμβανε τις πράξεις αυτές μαζί με τα έγγραφα στοιχεία που ήταν αναγκαία για τη νόμιμη έκδοσή τους. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, ο νομάρχης δεν μπορούσε να ελέγξει την πράξη.

Το άρθρο 102 του Συντάγματος αναφέρει ότι το «Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που να μην εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους», με σκοπό τη διασφάλιση της κρατικής ενότητας και συνέχειας.

Η Κρατική αυτή εποπτεία, με την ευρεία έννοια περιλαμβάνει τη νομοθετική, τη διοικητική και τη δικαστική εποπτεία. Ο όρος κρατική εποπτεία νοείται με τη στενή έννοια της διοικητικής εποπτείας.

Νομοθετική, δικαστική και διοικητική εποπτεία.

Με τον όρο «νομοθετική εποπτεία» νοείται το δικαίωμα του Κράτους να ρυθμίζει, μέσω της νομοθετικής λειτουργίας, την οργάνωση και την εν γένει λειτουργία των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου. Η νομοθετική εποπτεία διακρίνεται και από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, ο οποίος ασκείται στο πλαίσιο της νομοθετικής λειτουργίας.

Ο κοινοβουλευτικός ή πολιτικός έλεγχος αποτελεί εξωτερική μορφή έλεγχου της δημόσιας διοίκησης, όπου η Βουλή ελέγχει έμμεσα τους ΟΤΑ.

Το νομοθετικό όργανο του κράτους δεν έχει δυνατότητα επίβλεψης του τρόπου διοίκησης των τοπικών οργανισμών, μέσα στα όρια του νόμου, και δεν έχει επίσης τη δυνατότητα να εξακριβώσει και να τιμωρήσει τις διάφορες παράνομες ενέργειες.

Με τον όρο «δικαστική εποπτεία» νοείται το δικαίωμα του Κράτους να ελέγχει μέσω των δικαστικών άρχων του, την από μέρους των ΟΤΑ τήρηση των νόμων.

Η «διοικητική εποπτεία» ασκείται από τα άμεσα ή από τα έμμεσα κρατικά όργανα και συνιστά διαρκή έλεγχο των οργάνων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή άλλων αυτοδιοικούμενων οργανισμών.

Έχει σκοπό να εξασφαλίσει αφενός τη κανονική και αποδοτική λειτουργία των τοπικών οργανισμών και αφετέρου τη διατήρηση τη κρατικής ενότητας και συνέχειας του Κράτους.

Η εποπτεία συνιστά άσκηση διοικητικής αρμοδιότητας, αποτελεί καθήκον της εποπτεύουσας αρχής και παρανομεί εφόσον δεν την ασκεί. Μεταξύ διαφορετικών βαθμίδων αυτοδιοίκησης δεν υφίσταται διοικητική εποπτεία.

Ο ιδρυτικός νόμος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (2218/94) κατήργησε τον έλεγχο σκοπιμότητας και των αυτεπάγγελτο έλεγχο του Νομάρχη, αναθέτοντας την άσκηση του ελέγχου νομιμότητας των πράξεων των Ο.Τ.Α., σε ανεξάρτητη τριμελή επιτροπή.

Οι Τριμελείς Επιτροπές συνιστώνται στην έδρα κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Στην επιτροπή αυτή μπορεί να προσφύγει, οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον και κάθε δημότης για τις πράξεις των Ο.Τ.Α.

1.5. Η παρέμβαση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην τοπική οικονομία

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι συμβάλλει στην τοπική οικονομία σε μεγάλο βαθμό. Ενισχύει την τοπικότητα της περιοχής, την οικονομική κατάσταση της και προωθεί τα τοπικά προϊόντα της.

Ιδιαίτερα σημαντικές, για τον ρόλο και την προοπτική της τοπικής αυτοδιοίκησης στη χώρα μας είναι οι ρυθμίσεις που σχετίζονται με τα οικονομικά της.

Ο πυρήνας των ρυθμίσεων αυτών είναι η ρητή κατοχύρωση της «οικονομικής αυτοτέλειας» της τοπικής αυτοδιοίκησης η οποία εξειδικεύεται αφενός με την διασφάλιση πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό και αφετέρου με την καθιέρωση ιδίων πόρων.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Η πρώτη σημαντική καινοτομία, προς την κατεύθυνση της επίτευξης της οικονομικής αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι η υιοθέτηση συγκεκριμένων και αυστηρών επιταγών, όσον αφορά την σχετική υποχρέωση των αρμόδιων κρατικών οργάνων.

Συνεπώς, η ισχύουσα διάταξη ότι δηλαδή «το κράτος μεριμνά ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίοι πόροι για την εκπλήρωση της αποστολής των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης» αντικαταστάθηκε από μια σαφώς πιο αυστηρή αλλά και πληρέστερη διάταξη η οποία αναφέρει ότι «Το κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά την διαχείριση των πόρων αυτών».

Αν και αποφεύχθηκε μια εντονότερη διατύπωση για τον υποχρεωτικό χαρακτήρα αυτών των μέτρων, η δέσμευση των αρμόδιων κρατικών οργάνων είναι εμφανώς επιτακτικότερη.

2. Είναι αναγκαίο να αναφερθεί ότι, σε ό,τι αφορά την διασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας, μια ακόμη διάταξη του άρθρου 102 παρ. 5, αναφέρει ότι «Κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση συνδέεται με την μεταφορά των αντίστοιχων πόρων». Η διάταξη αυτή είναι συμπληρωματική σε εκείνη που δίνει την δυνατότητα μεταφοράς αρμοδιοτήτων.

Ειδικότερα, μεταφορά αρμοδιοτήτων χωρίς αντίστοιχη μεταφορά πόρων, όχι μόνον επιβαρύνει υπέρμετρα τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυξάνοντας τα οικονομικά τους προβλήματα αλλά οδηγεί νομοτελειακά και στην χειροτέρευση των προσφερόμενων υπηρεσιών, οδηγώντας στην υπονόμευση της αξιοπιστίας και της αποτελεσματικότητας της τοπικής αυτοδιοίκησης.

3. Ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της διασφάλισης της οικονομικής αυτοτέλειας της τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελεί και η συνταγματική καθιέρωση, για πρώτη φορά κάποιων τοπικών εσόδων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ειδικότερα, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 102 αναφέρεται ότι «ο Νόμος ορίζει τα σχετικά με τον καθορισμό και την είσπραξη τοπικών εσόδων απευθείας από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης».

Η ρύθμιση αυτή ξεπερνά κατά πολύ την λογική των ανταποδοτικών τελών, που μέχρι τότε αποτελούσαν τον κύριο μηχανισμό εισπραξης ιδίων πόρων από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, χωρίς όμως να φθάνει και μέχρι την ρητή καθιέρωση μιας παράλληλης αυτο-διοικητικής φορολογίας.

Η νέα ρύθμιση περί τοπικών εσόδων οδηγεί σε μια εντελώς διαφορετική θεώρηση και οργάνωση της φορολογικής πολιτικής, που θα συνδεθεί άμεσα με την αναγκαία αναδιάρθρωση των αυτο-διοικητικών θεσμών.

Ειδικότερα δημιουργεί νέους όρους για τους μελλοντικούς ΟΤΑ, προκειμένου να διεκδικήσουν στην πράξη την οικονομική αυτοτέλειά τους και να ξεφύγουν έτσι οριστικά τόσο από την οικονομική εξάρτηση.

Αυτό είναι και η πιο βασική προϋπόθεση για την αναβάθμιση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης, και την περαιτέρω συμβολή της στην οικονομική ανάπτυξη.

4. Επίσης πολύ σημαντική είναι και η ρητή κατοχύρωση της αρχής της οικονομικής διαφάνειας, της οποίας το έλλειμμα είναι σοβαρό σε ό,τι έχει να κάνει με την διαχείριση αυτών των πόρων.

Η αρχή αυτή εμπλουτίζει και επαναπροσδιορίζει το περιεχόμενο της διοικητικής εποπτείας, που περιορίζεται πλέον σε έλεγχο νομιμότητας⁷.

⁷ ΚΕΔΚΕ, 2005, «Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση», ΚΕΔΚΕ

Κεφάλαιο 2

2.1. Τοπική Κοινωνία

Η τοπική κοινωνία είναι το κομμάτι εκείνο της Κοινωνίας που δεν έχει προβληθεί. Προβλήθηκε η παγκόσμια κοινωνία, η ευρωπαϊκή κοινωνία, η εθνική και η περιφερειακή κοινωνία αλλά καμία από αυτές τις απρόσωπες έννοιες δεν αποδίδει το νόημα της κοινωνίας, όσο η έννοια της τοπικής κοινωνίας.

Καμία έννοια δεν περικλείει τόση αντίθεση στην παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου όσο η τοπική κοινωνία. Έχει το προνόμιο να λειτουργεί με κανόνες που δεν θυμίζουν μηχανισμούς αγοράς.

Με τον όρο τοπική κοινωνία προσδιορίζεται μια λειτουργική χωρική διαφοροποίηση, ένας συγκεκριμένος λειτουργικός χώρος, μέσα στον οποίο αναπτύσσονται και εξελίσσονται ανθρώπινες σχέσεις.

Ένας τόπος δεν είναι προφανώς μια αυθαίρετα ορισμένη περιοχή. Κάθε περιοχή διαφέρει και έχει ορισμένα χαρακτηριστικά που την κάνουν να ξεχωρίζει από τις υπόλοιπες.

Ο Isard⁸ αναφέρει ότι μια περιοχή αποκτά σημασία για τον περιφερειακό επιστήμονα λόγω των συνδεδεμένων με αυτήν

⁸ Isard, W., 1974, "Methods of regional Analysis: an introduction to regional science", MIT Press

προβλημάτων. Υπάρχουν φυσικά περιφέρειες που απασχολούν τόσο τους περιφερειακούς όσο και τους φυσικούς επιστήμονες.

Επίσης αναφέρει ότι οι περιοχές μπορεί να είναι μικρές κοινότητες ή πόλεις που προσπαθούν να βρουν μια νέα βιομηχανική δραστηριότητα για να λύσουν διάφορα προβλήματα.

Η τοπική κοινωνία είναι κάτι το ισχυρότερο. Είναι κάτι σαν διευρυμένη οικογένεια. Η τοπική κοινωνία προσδιορίζεται από ένα πλέγμα σχέσεων και λειτουργιών σε συγκεκριμένη μικρού μεγέθους χωρική γεωγραφική ενότητα, με την ιδιαιτερότητα ενός εσωτερικού πολιτιστικού κώδικα επικοινωνίας των κατοίκων της που προσδίδει σε αυτήν την ταυτότητα της.

Επίσης τονίζεται η μοναδικότητα του κάθε συγκεκριμένου χώρου, ακριβώς επειδή υπάρχει αυτός ο εσωτερικός κώδικας επικοινωνίας του τοπικού πληθυσμού. Αυτός ο κώδικας παράγει τοπικό πολιτισμό, υποδηλώνει ήθη και έθιμα.

Η έννοια της κοινωνίας όπως την προσδιορίσαμε υποδηλώνει κάτι πολύ ανώτερο από την έννοια του κοινού οικονομικού συμφέροντος ή ενός θεσμικού σχήματος.

Τα σχήματα αυτά χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία της οικονομικής εξάρτησης και του κατά συνέπεια θεσμοθετημένου ελέγχου⁹.

⁹ Παπακωνσταντινίδης, Λ., 2002, «Ευαισθητοποιημένη τοπική κοινωνία», Τυπωθήτω

2.2. Βασικές στρατηγικές ανάπτυξης

Στην παρούσα ενότητα θα αναφέρουμε κάποιες βασικές εν δυνάμει στρατηγικές ανάπτυξης των μικρών τόπων υπαίθρου. Με τα δεδομένα του μικρού πληθυσμιακού μεγέθους, της επικοινωνιακής σχέσης, της συνειδητοποιημένης μοναξιάς, της δύναμης επιβίωσης, το ευάλωτο των χώρων αυτών παραθέτουμε τις στρατηγικές επιλογές.

Αν προτείνεται μια στρατηγική εξωγενούς ή εξαρτημένης ανάπτυξης για την ανάπτυξη των μικρών τόπων, τότε θα πρέπει να αναζητήσει διαφορετικούς χώρους με διαφορετικούς δείκτες εσωστρέφειας. Ο μικρός τόπος εξ ορισμού χαρακτηρίζεται από εξωστρέφεια, που το καθιστά δεκτικό της εισαγόμενης ανάπτυξης μέσω διαφόρων καναλιών.

Ο μικρός και λιγότερο αναπτυγμένος τόπος υπαίθρου, με την εγγενή εξωστρέφεια του είναι ουσιαστικά ευάλωτος στην διείδυση του αναπτυγμένου μητροπολιτικού κέντρου, που από την φύση του είναι εσωστρεφές και συγκεντρωτικό.

Το αποτέλεσμα της εξαρτησιακής σχέσης είναι σχεδόν πάντα μια απότομη αύξηση της κατανάλωσης εισαγόμενων, στον μικρό τόπο, προϊόντων, αδυναμία διατήρησης της παραδοσιακής τοπικής παραγωγής, καταστροφή των οικονομικών αλλά και των κοινωνικών δομών, ενσωμάτωση και τελικά απορρόφηση. πλήρης εξάρτηση.

Αν προτείνεται μια στρατηγική ενδογενούς ανάπτυξης τότε θα πρέπει να αναζητήσει διαδικασίες ενεργοποίησης του ενδογενούς δυναμικού που υπολανθάνει και από εκεί και πέρα να επιβάλλει διαδικασίες ανατροφοδοτούμενης ανάπτυξης που θα διασφαλίζουν την εκλογίκευση της χρήσης των μη ανανεώσιμων φυσικών τοπικών πόρων.

Η ενδογενής ανάπτυξη είναι δυνατή σε περιφέρειες που βρίσκονται την ίδια στιγμή σε κομβικά σημεία της παγκόσμιας οικονομίας και βασίζονται σε μεγάλες πόλεις που λειτουργούν ως παγκόσμια κέντρα συσσώρευσης κεφαλαίου, παραγωγής και ελέγχου.

Σε αυτήν την περίπτωση η περιφερειακή αυτοδυναμία περιορίζεται με δύο τρόπους: πρώτον από την έννοια της ίδιας της ανάπτυξης και δεύτερον από την δυνατότητα της περιφέρειας να οδηγήσει εκεί που θέλει εκείνη τις πολιτικές αντιπαραθέσεις με το πολυεθνικό κεφάλαιο και το κράτος.

Αν τέλος προτείνεται μια στρατηγική αυτάρκους – αυτοδύναμης ανάπτυξης, μιας ανάπτυξης μικρού τόπου, που στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις, τότε προτείνεται στην ουσία μια μορφή κοινωνικής πρακτικής η οποία προέρχεται από την κοινωνία των πολιτών.

Ο όρος αυτοδύναμη και αυτάρκης ανάπτυξη υποδείχτηκε για να αντικρούσει τον πολιτικοποιημένο όρο ενδογενής ανάπτυξη. Ο όρος ενδογενής εκφράζει την γέννηση της ανάπτυξης από μέσα και βρίσκεται ιδιαίτερα κοντά στην ιδέα της ευαισθητοποιημένης τοπικής κοινωνίας. Ο όρος αυτάρκης

παραπέμπει σε κλειστή οικονομία, πράγμα ανέφικτο στην παγκοσμιοποιημένη εποχή μας.

Ο ρόλος του κράτους με την πάροδο του χρόνου κατάφερε να περιοριστεί σε στρατηγικές εκσυγχρονισμού των λιγότερο αναπτυγμένων περιοχών.

Το κράτος προσπαθεί να ενισχύσει την παρουσία του στον σχεδιασμό και την υλοποίηση στρατηγικών ανάπτυξης των λιγότερο αναπτυγμένων περιοχών.

Η διάσταση κέντρου και περιφέρειας αυξήθηκε αντί να μειωθεί με αποτέλεσμα η ιδέα της τοπικής ανάπτυξης να δείχνει πολύ ελκυστική¹⁰.

2.3. Ορισμός επενδυτικού σχεδίου

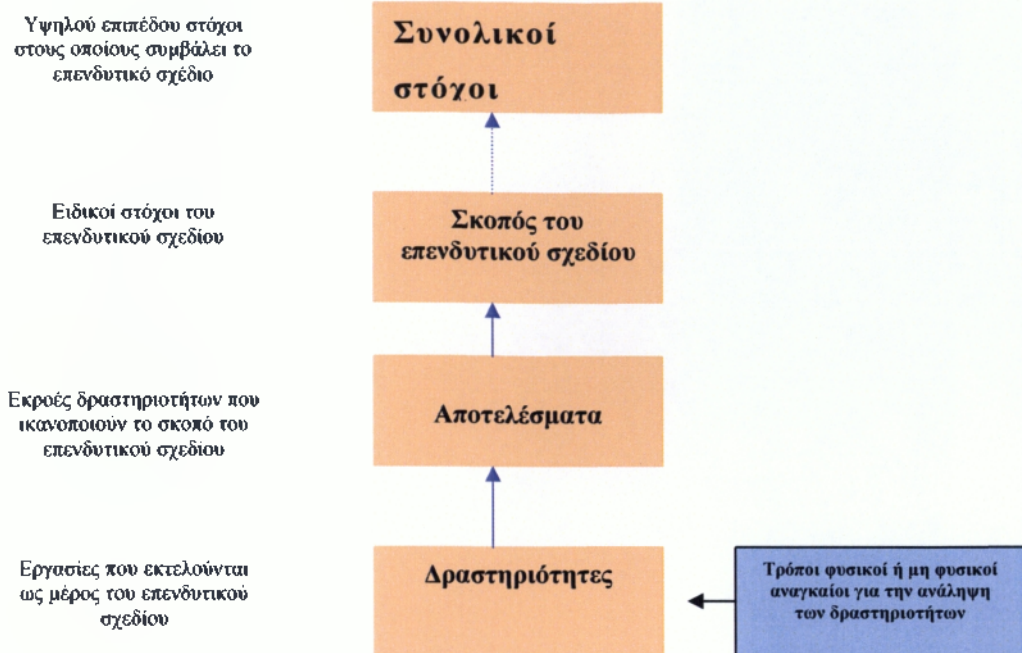
Όλα τα αναπτυξιακά ή επενδυτικά σχέδια θεωρείται ότι έχουν μια ιεράρχηση στόχων. Οι πιο σημαντικοί από αυτούς τους στόχους είναι οι εξής:

Ο ειδικός στόχος που επιτυγχάνεται με το τέλος του προγράμματος που είναι και ο σκοπός του επενδυτικού σχεδίου. Ο ειδικός αυτός στόχος θα μπορούσε να διασπασθεί σε μια σειρά εκροών και στα αποτελέσματα.

¹⁰ Παπακωνσταντινίδης, Α., 2002, «Ευαισθητοποιημένη τοπική κοινωνία», Τυπωθητώ

Τα αποτελέσματα αυτά θα οφείλονται σε συνδυασμό ευρέως φάσματος τρόπων. Όλα τα επενδυτικά σχέδια συμμετέχουν επίσης στην επίτευξη ευρύτερης πολιτικής ή στην επίτευξη κλαδικών στόχων, γνωστών ως συνολικοί στόχοι του προγράμματος και έτσι εναρμονίζονται με την κλαδική στρατηγική.

Ένα επενδυτικό σχέδιο διαγραμματικά παρουσιάζεται στην συνέχεια

Χρονοδιάγραμμα είναι αυτό που περιγράφει την πρόοδο, σε σχέση με τον χρόνο, στην εκτέλεση των δραστηριοτήτων του επενδυτικού σχεδίου και την επίτευξη των αποτελεσμάτων.

Ένα επενδυτικό σχέδιο είναι μια δυναμική και πολυδιάστατη παρέμβαση που επιδιώκει:

Να απομακρύνει και να μειώσει την επίδραση ορισμένων εμποδίων

Να αναπτύξει ανθρώπινες φυσικές ή και άλλες δυνατότητες

Τα επενδυτικά προγράμματα σχεδιάζονται για να προξενούν αλλαγή. Ως τέτοια επειδή το μέλλον δεν μπορεί ποτέ να προβλεφθεί με βεβαιότητα υπόκεινται σε κινδύνους και αβεβαιότητες.

Συνεπώς εκτός από τα άμεσα αποτελέσματα τους, έχουν συνήθως ευρύτερες επιδράσεις στην οικονομία, στο περιβάλλον, στην κοινωνία και στους θεσμούς.

Ένα επενδυτικό σχέδιο περιλαμβάνει συνδυασμό πόρων που καθορίζονται προσεκτικά και προγραμματίζονται χρονικά. Αυτό σημαίνει ότι τα επενδυτικά σχέδια έχουν κόστος αλλά προσφέρουν και κέρδος τόσο στον επενδυτή όσο και στην κοινωνία γενικότερα.

Συνοπτικά ένας ορισμός του επενδυτικού σχεδίου θα μπορούσε να είναι ο εξής:

Επενδυτικό σχέδιο είναι μια πολυδιάστατη δραστηριότητα που αναλαμβάνει κάποιος επενδυτικός φορέας δηλαδή οι ΟΤΑ, ένας ιδιωτικός ή κρατικός και απαιτεί σειρά από καλοσχεδιασμένες δραστηριότητες για να δημιουργηθεί μια νέα μονάδα που θα παράγει αγαθά ή υπηρεσίες που θα διατίθενται στο κοινό, με διάφορους τρόπους για κάλυψη αναγκών ή και ικανοποίηση επιθυμιών με διάθεση βεβαίως πόρων.

Η ποσοτικοποίηση του κόστους και των ωφελειών γίνεται μέσα από τις μελέτες σκοπιμότητας¹¹.

¹¹ Παπαδασκαλόπουλος & Χριστοφάκης, 2002, «Περιφερειακός προγραμματισμός», Παπαζήσης

2.4. Τύποι επενδυτικών σχεδίων

Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι επενδυτικών σχεδίων. Τα αναπτυξιακά προγράμματα σκοπεύουν όλα στην αύξηση της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών.

Τα επενδυτικά σχέδια διακρίνονται στα εξής:

Επενδυτικά σχέδια με απτά και συγκεκριμένα προϊόντα π.χ. προϊόντα που μπορούν να μετρηθούν σε χρηματικές μονάδες. Τέτοια επενδυτικά σχέδια σκοπεύουν στην αύξηση της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών.

Επενδυτικά σχέδια με μη απτά προϊόντα δηλαδή με προϊόντα που δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακριβώς σε χρηματικούς όρους χωρίς πρώτα να γίνει έρευνα που αν υπερβαίνει το χρόνο και τους πόρους που διατίθενται συνήθως στους αναλυτές, κάνοντας μείζονες υποθέσεις ή χάνοντας την εικόνα του σκοπού του επενδυτικού προγράμματος.

Τα σύνορα μεταξύ αυτών των δύο κατηγοριών προγραμμάτων δεν είναι πάντοτε σαφή και εξαρτώνται από την κρίση του αναλυτή. Μερικές φορές χρησιμοποιούνται πειραματικές αξιολογήσεις που περιλαμβάνουν ατελείς ή υποκειμενικές μεθόδους για την εκτίμηση των ωφελειών.

Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι μερικά επενδυτικά προγράμματα ανήκουν σε πολλές κατηγορίες.

2.5. Οι διαστάσεις των επενδυτικών σχεδίων

Ένα επενδυτικό πρόγραμμα μπορεί να είναι πολυδιάστατο και εκ του γεγονότος αυτού η πραγματοποίησή του δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Οι κυριότερες διαστάσεις του επενδυτικού σχεδίου είναι:

Η επιχειρηματική διάσταση, ως ανάληψη ευθυνών, πρωτοβουλιών και επιχειρηματικών κινδύνων

Η τεχνική διάσταση ως διαδικασία οικονομοτεχνικών συνδυασμών

Η οικονομική διάσταση ως ανάγκη εξασφάλισης της οικονομικής αποδόσεως του σχεδίου

Η χωροταξική διάσταση ως αναφερόμενη στην επιλογή άριστης τοποθεσίας εγκαταστάσεως

Η περιβαλλοντική διάσταση ως αναγνώριση των επιδράσεων που μπορεί να έχει το πρόγραμμα στο περιβάλλον

Η οργανωτική διάσταση ως θέμα εξασφάλισης της καλύτερης δυνατής οργανωτικής δομής του επενδυτικού σχεδίου

Η διοικητική διάσταση ως θέμα επιλογής του καλύτερου συστήματος διαχειρίσεως των υποθέσεων που αφορούν την πραγματοποίηση και λειτουργία του προγράμματος

Η εργασιακή διάσταση ως υπόθεση εξασφάλισης του απαραίτητου κατάλληλου προσωπικού και αρμονικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ εργοδοτών και εργαζόμενων

Η κοινωνικοπολιτική διάσταση ως αναγκαία προϋπόθεση καθώς το επενδυτικό πρόγραμμα θα μπορούσε να παρέχει κοινωνικώς επιθυμητά ή ανεπιθύμητα αγαθά ή υπηρεσίες¹².

2.6. Διάκριση των επενδυτικών σχεδίων

Εκτός από τους προηγούμενους δύο τύπους επενδυτικών προγραμμάτων, θα μπορούσαν να αναφερθούν και πιο στενές διακρίσεις των επενδυτικών σχεδίων.

Έτσι τα επενδυτικά σχέδια διακρίνονται:

- Από την φυσική τους διάσταση καθώς μπορεί να είναι:

Μια νέα παραγωγική μονάδα

Επέκταση υφιστάμενης παραγωγικής μονάδας

Συμπλήρωση ή προσαρμογή υφιστάμενης

Ανακατασκευή ή ανανέωση εξοπλισμού δραστηριότητα

Αγορά υφιστάμενης παραγωγικής μονάδας

- Από απόψεως ένταξης του κλάδου παραγωγής επειδή μπορούν να είναι

Λγροτικά σχέδια

Σχέδια μεταλλείων – ορυχείων

Βιομηχανικά σχέδια

¹² Παναγ, Ε., 1995, «Τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα», Gutenberg

Ενεργειακά σχέδια

Τουριστικά σχέδια

Σχέδια μεταφορών

- Από άποψη μεγέθους:

Μικρά

Μεσαία

Μεγάλα

Τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια όταν έχουν έντονες αναπτυξιακές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία χαρακτηρίζονται ως στρατηγικές επενδύσεις.

- Από την άποψη του φορέα που ενδιαφέρεται για την προώθηση του σχεδίου καθώς μπορεί να είναι:

Σχέδια ιδιωτικού ενδιαφέροντος

Σχέδια κοινωνικού ενδιαφέροντος

Σχέδια κοινού ενδιαφέροντος

- Από την άποψη των σκοπών που επιδιώκουν μπορεί να είναι:

Εντάσεως κεφαλαίου

Εντάσεως εργασίας

Εντάσεως εδαφικών πόρων

- Από την άποψη γεωγραφικής κάλυψης μπορεί να είναι

Τοπικά

Περιφερειακά

Εθνικά

Κοινοτικά

Πολυ-εθνικά

- Από την άποψη κινδύνου που διατρέχουν τα επενδυτικά σχέδια μπορεί να είναι

Απολύτως εξασφαλισμένα

Χαμηλού κινδύνου

Υψηλού κινδύνου

2.7. Επιπτώσεις επενδυτικών σχεδίων

Τα επενδυτικά σχέδια όταν πραγματοποιούνται έχουν πολλαπλές επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική ζωή μιας χώρας και μιας περιοχής για τους εξής λόγους:

Προσφέρουν νέες ευκαιρίες

Αξιοποιούν τους αδρανείς εθνικούς πόρους

Επιταχύνουν την οικονομική ανάπτυξη

Καταπολεμούν τον πληθωρισμό

Προωθούν τον παραγωγικό μηχανισμό της οικονομίας

Έχουν σοβαρές αναδιανεμητικές επιπτώσεις τόσο στις παραγωγικές τάξεις όσο και στις διάφορες περιοχές

Ενισχύουν συνήθως την εξωτερική οικονομική θέση της χώρας υποκαθιστώντας τις εισαγωγές και διευρύνοντας τις εξαγωγές

Επεκτείνουν τον κύκλο εργασιών και δημιουργούν έτσι πηγές αυξησεως των δημοσίων εσόδων

Ενισχύουν την οικονομική σταθερότητα σε περιόδους υφέσεως

Εδραιώνουν με την καλλιέργεια κλίματος επιχειρηματικής δραστηριότητας την εμπιστοσύνη στο μέλλον της χώρας

Προάγουν την τεχνολογική πρόοδο

Προβάλλουν το γόητρο της χώρας διεθνώς διότι αποτελούν το ισχυρότερο μέσο της ανταγωνιστικότητας της

Όταν αξιολογείται μια επένδυση είναι αναγκαίο να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη όλες οι παραπάνω επιπτώσεις.

2.8. Τα αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης ενός επενδυτικού σχεδίου

Πέντε τουλάχιστον κύρια αντικειμενικά κριτήρια για την αξιολόγηση ενός επενδυτικού σχεδίου αναγνωρίζονται από οικονομική και κοινωνική άποψη.

Η εμπορική βιωσιμότητα του σχεδίου ως δείκτης της συμβολής του στην αύξηση των κοινωνικών και κρατικών πόρων

Η βελτίωση στην κατανομή των εθνικών πόρων, ως στόχος της καλύτερης χρήσεως και ανακατανομής των πόρων από τις δραστηριότητες χαμηλής παραγωγικότητας στις δραστηριότητες υψηλής αποδόσεως

Η επιτάχυνση του ρυθμού ανόδου του εθνικού εισοδήματος στον υψηλότερο βαθμό

Η δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος μεταξύ των παραγωγικών ομάδων και περιοχών

Η παραγωγή κοινωνικά επιθυμητών αγαθών, δηλαδή αγαθών με ιδιαίτερη κοινωνική αξία.

Η πραγματοποίηση των παραπάνω στόχων έχει ως συνέπεια την επιλογή μιας ορισμένης στρατηγικής ανάπτυξης κατά τομείς. Δηλαδή πρέπει να γίνεται γνωστό προς ποια κατεύθυνση θα προσανατολισθεί η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη¹³.

¹³ Πάνας, Ε., 1995, «Τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα», Gutenberg

2.9. Μελέτη σκοπιμότητας

Η μελέτη σκοπιμότητας θα πρέπει να καταλήγει σε συγκεκριμένα συμπεράσματα για όλα τα βασικά θέματα του επενδυτικού σχεδίου μετά από την εκτίμηση των διαφόρων εναλλακτικών προτάσεων.

Τα συμπεράσματα αυτά και κάθε είδους πρόταση που γίνεται για την διευκόλυνση λήψης της απόφασης από τα εμπλεκόμενα στο επενδυτικό σχέδιο μέρη, θα πρέπει να εξηγούνται καλώς και να υποστηρίζονται με ισχυρά επιχειρήματα.

Για την διευκόλυνση της παρουσίασης, η μελέτη σκοπιμότητας πρέπει να αρχίζει με μια σύντομη σύνοψη που να περιγράφει αδρά τα στοιχεία του σχεδίου και να δίνει τα συμπεράσματα και τις προτάσεις που βέβαια θα καλύπτονται με λεπτομέρειες στο σώμα της μελέτης

Η σύνοψη της μελέτης θα πρέπει να συγκεντρώνει και να καλύπτει όλα τα κρίσιμα θέματα της μελέτης όπως είναι τα εξής:

Ο βαθμός αξιοπιστίας των στοιχείων που αφορούν το επιχειρηματικό περιβάλλον

Οι εισροές και οι εκροές του επενδυτικού προγράμματος

Το περιθώριο σφάλματος στις προβλέψεις της αγοράς

Οι τάσεις προσφοράς του προϊόντος ή της υπηρεσίας που αφορά

Οι τεχνολογικές τάσεις και η σχεδίαση του προγράμματος

2.10. Ανθρώπινοι πόροι

Για να πραγματοποιηθεί το επενδυτικό σχέδιο και για να λειτουργήσει ως παραγωγική μονάδα πρέπει να γίνει η στελέχωση του με την πρόληψη του κατάλληλου ανθρώπινου δυναμικού.

Ο ανθρώπινος παράγοντας είναι ο σημαντικότερος για την επιτυχία του επενδυτικού σχεδίου και για αυτό και θα πρέπει να προγραμματίζεται να επιλέγεται, και να αξιοποιείται με την μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και φροντίδα.

Όλοι οι ανθρώπινοι πόροι μέσα σε μια παραγωγική μονάδα ανάλογα με την κατάρτιση, την εμπειρία, την ποιοτική στάθμη της εργασίας που προσφέρουν ή του ρόλου που διαδραματίζουν διακρίνονται σε:

Διοικητικά στελέχη

Υπαλλήλους διαφόρων βαθμίδων

Βοηθητικό προσωπικό

2.11. Κατηγορίες και λειτουργίες ανθρωπίνων πόρων

Ο καθορισμός των ανθρωπίνων πόρων που απαιτούνται, όπως η εκτίμηση των άλλων πόρων που πρέπει να διατίθενται για το επενδυτικό σχέδιο είναι συχνά σπουδαίο μέρος της μελέτης

σκοπιμότητας, επειδή τόσο το διευθυντικό όσο και το εποχικό προσωπικό και η εξειδικευμένη εργασία μπορεί να είναι κρίσιμος παράγοντας για την επιτυχία του επενδυτικού σχεδίου.

Η επιτυχής λειτουργία ακόμα και των πιο επαγγελματικά σχεδιασμένων και καλά εξοπλισμένων βιομηχανικών επενδυτικών σχεδίων θα εξαρτάται από την ειδικευση, την πείρα και την παραγωγικότητα των εργατών, του επιτελείου και του διευθυντικού προσωπικού.

Οι ανθρώπινοι πόροι που απαιτούνται για την εφαρμογή και την λειτουργία των επενδυτικών σχεδίων είναι ανάγκη να καθορίζονται κατά κατηγορίες όπως είναι το διευθυντικό προσωπικό και το ελοπτικό προσωπικό και οι ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι εργάτες και κατά λειτουργίες όπως είναι η γενική διεύθυνση, η διοίκηση παραγωγής και επίβλεψης και ο έλεγχος παραγωγής.

Ο αριθμός, οι ειδικότητες και η πείρα που απαιτούνται εξαρτώνται από τον τύπο της βιομηχανίας, την τεχνολογία που χρησιμοποιείται, το μέγεθος της μονάδας, το πολιτισμικό και κοινωνικο-οικονομικό περιβάλλον του τόπου εγκατάστασης καθώς και από την προτεινόμενη οργάνωση της επιχείρησης.

Κεφάλαιο 3

3.1. Επιχειρησιακά σχέδια ΟΤΑ

Στην σύγχρονη εποχή τα προβλήματα τα οποία καλούνται να επιλύσουν οι ΟΤΑ είναι όλα πολυσύνθετα. Η αρχή της επικουρικότητας δείχνει να είναι πιο επίκαιρη.

Η αξία του ρόλου των ΟΤΑ παρόλες τις δυσκολίες που σαν θεσμός καλείται να αντιμετωπίσει, σταδιακά εδραιώνεται στην συνείδηση του πολίτη, θέση που άλλωστε εδώ και πολλά χρόνια κατέχει στις περισσότερες σύγχρονες δημοκρατικές και ευνοούμενες κοινωνίες.

Οι ΟΤΑ εκτός από όργανα εκτελεστικού χαρακτήρα μπορούν και πρέπει να παίξουν βασικό ρόλο και σαν όργανα σχεδιασμού και προγραμματισμού, προβάλλοντας τους κατευθυντήριους προγραμματικούς άξονες όπως αυτοί εκφράζονται μέσα από τις απαιτήσεις και τα αιτήματα των τοπικών κοινωνιών.

Η δημιουργία ενός επιχειρησιακού σχεδίου αποτελεί ουσιαστικό μέσο στην αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη οργάνωση και διαχείριση των τοπικών αναγκών και προτεραιοτήτων, στην αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών, στην ενδυνάμωση της διαδικασίας του δημοκρατικού προγραμματισμού και της δημοκρατικής συμμετοχής αλλά και σε μια σειρά άλλων παραμέτρων.

Το επιχειρησιακό σχέδιο είναι ένα ολοκληρωμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα με τοπικό χαρακτήρα. Αποτελεί το βασικό εργαλείο σχεδιασμού των ΟΤΑ προκειμένου να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες απαιτήσεις που επιτάσσει, τόσο η ευρωπαϊκή διάσταση της αυτοδιοίκησης, όσο και η ανάγκη της αειφόρου ανάπτυξης.

Η βασική φιλοσοφία της όλης προσπάθειας είναι προσανατολισμένη στην ενδυνάμωση της εικόνας των ΟΤΑ και του κάθε Δήμου ξεχωριστά, σαν όργανα προγραμματισμού οριοθετώντας παράλληλα επιχειρησιακά πρότυπα στον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αναδεικνύοντας τις δυνατότητες των ΟΤΑ στην διαδικασία του σχεδιασμού.

3.2. Φάσεις υλοποίησης

Το επιχειρησιακό σχέδιο διαμορφώνεται σε φάσεις:

Κατά την διάρκεια της Α΄ φάσης πραγματοποιείται η «Διαμόρφωση των Στρατηγικών Στόχων του Επιχειρησιακού Σχεδίου» σύμφωνα με τις αρχές του δημοκρατικού προγραμματισμού

Η δεύτερη φάση αναφέρεται στην διαδικασία κατάρτισης και «Διαμόρφωσης του Επιχειρησιακού Σχεδίου» όπου θα πραγματοποιηθεί η περαιτέρω εξειδίκευση των γενικών στρατηγικών στόχων και η διατύπωση ειδικών στόχων και μέτρων σε ενδεικτικούς άξονες παρέμβασης με στόχο την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη του Δήμου

Στην Τρίτη φάση η ομάδα εργασίας παρουσιάζει τις κατευθύνσεις της για την υλοποίηση του συγκεκριμένου σχεδίου

Τέλος η τέταρτη φάση παρουσιάζει τους βασικούς δίαυλους ενημέρωσης του τοπικού πληθυσμού και τις κατευθύνσεις της επιστημονικής ομάδας για τις ενδεικτικές ενέργειες δημοσιότητας του επιχειρησιακού σχεδίου του Δήμου¹⁴.

3.3. Η δομή ενός επιχειρησιακού σχεδίου

Τα επιχειρησιακά προγράμματα διακρίνονται σε τομεακά και σε περιφερειακά.

Ειδικότερα:

Ένα τομεακό επιχειρησιακό πρόγραμμα αναφέρεται σε έναν τομέα κοινωνικοοικονομικής δραστηριότητας ή διαφορετικά σε ένα τομέα πολιτικής προς ενίσχυση όπως για παράδειγμα η παιδεία ή η υγεία. Το τομεακό επιχειρησιακό πρόγραμμα έχει θεματικό, οριζόντιο χωρικά χαρακτήρα, εφαρμόζεται σε πολλές περιφέρειες του κράτους και η αρμοδιότητα διαχείρισης του ανήκει σε κάποιο υπουργείο. Θα λέγαμε λοιπόν ότι το τομεακό επιχειρησιακό πρόγραμμα έχει χαρακτήρα χωρικό

Ένα περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα αναφέρεται στην διαμόρφωση και στην εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής παρέμβασης σε μια και μόνο περιφέρεια που εμπίπτει βέβαια στις περιοχές επιλεξιμότητας στις οποίες καλείται να παρέμβει προς ενίσχυση το ΚΠΣ. Το περιφερειακό

¹⁴ Κόνσολας, Ν., 1997, «Σύγχρονη περιφερειακή οικονομική πολιτική», Παπαζήση

επιχειρησιακό πρόγραμμα έχει πρωταρχικά περιφερειακό χαρακτήρα αλλά παράλληλα λειτουργεί συμπληρωματικά με τις οριζόντιες δράσεις που υλοποιούνται μέσω των τομεακών επιχειρησιακών προγραμμάτων στην περιφέρεια.

Ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα είτε είναι τομεακό είτε είναι περιφερειακό έχει τις εξής βασικές ενότητες:

Εισαγωγή – συνοπτική περιγραφή της κατάστασης

Άξονες προτεραιότητας

Συνοπτική περιγραφή των μέτρων του προγράμματος

Χρηματοδοτικό σχέδιο

Διατάξεις εφαρμογής

Ενσωμάτωση της εκ των προτέρων αξιολόγησης του προγράμματος¹⁵

¹⁵ Vademecum, 1999, "Plans and programming documents for the structural funds 2000-2006", European Union

3.4. Βασικές αρχές οργάνωσης των αναπτυξιακών σχεδίων

Η οργάνωση της συνολικής διαδικασίας του προγραμματισμού από την προετοιμασία των σχεδίων μέχρι την υλοποίηση και παρακολούθηση των πράξεων, βασίζεται σε τρεις αλληλένδετες αρχές. Οι αρχές αυτές είναι:

Η Αρχή συμπληρωματικότητας

Η Αρχή Εταιρικής Σχέσης

Η Αρχή Αποκέντρωσης

Οι δράσεις της Κοινότητας θεωρείται ότι συμπληρώνουν τις αντίστοιχες δράσεις των κρατών – μελών ή συμβάλλουν στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας των δράσεων των κρατών – μελών.

Για τον λόγο αυτό απαιτούνται μετά από στενή συνεργασία, η οποία καλείται «εταιρική σχέση», μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του κράτους μέλους καθώς και των αρχών και φορέων που το τελευταίο ορίζει σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και κυρίως

Των περιφερειακών και τοπικών αρχών και των λοιπών αρμοδίων δημοσίων αρχών

Των κοινωνικών και οικονομικών εταίρων

Κάθε άλλου σχετικού αρμοδίου φορέα¹⁶

¹⁶ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2000, «Μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων», Βρυξέλλες

Η εταιρική σχέση που έχει διευρυνθεί σημαντικά, καλύπτει την προπαρασκευή, χρηματοδότηση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των παρεμβάσεων. Έτσι ο προγραμματισμός αποκτά ολοένα και πιο αποκεντρωμένο χαρακτήρα.

Στο πλαίσιο αυτό, στην Ελλάδα, η διευρυμένη εταιρική σχέση και οι αποκεντρωτικές διαδικασίες είχαν ευρεία εφαρμογή ήδη από την φάση της προετοιμασίας του Σχεδίου Ανάπτυξης για την υποβολή και έγκριση του Γ΄ ΚΠΣ.

Ειδικότερα σε αντιστοιχία με τις πρωτοβουλίες διαβούλευσης της κεντρικής αρχής διαμόρφωσης του βασικού προγραμματικού πλαισίου, τα Υπουργεία που συμμετείχαν στον σχεδιασμό του προγράμματος, οι οργανισμοί, οι περιφέρειες, οι νομαρχίες και οι δήμοι προέβαιναν σε διαρκείς διαδικασίες εταιρικής διαβούλευσης, είτε κατά τρόπο ενσωματωμένο στις διαδικασίες κατάρτισης των σχεδίων, είτε μέσω της οργάνωσης και της συμμετοχής σε ειδικές εκδηλώσεις, σεμινάρια, ημερίδες, συνέδρια.

Παράλληλα σε περιφερειακό επίπεδο, κεντρικό ρόλο στην όλη διαδικασία είχαν τα περιφερειακά συμβούλια, στα οποία συμμετείχαν υπό την προεδρία του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, οι νομάρχες, εκπρόσωποι της δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης, καθώς και οι οικονομικοί και κοινωνικοί εταίροι με γνωμοδοτικό ρόλο.

Ανάλογες διαδικασίες ακολουθήθηκαν σε τοπικό επίπεδο στα νομαρχιακά και δημοτικά συμβούλια και σε στενή συνεργασία με πλήθος φορέων σε τοπικό επίπεδο.

Η ενεργή συμμετοχή των δημοσίων επιστημονικών, παραγωγικών, κοινωνικών σε τοπικό επίπεδο, στην διαδικασία κατάρτισης των προτάσεων των τοπικών κοινωνιών αποτελεί βασικό παράγοντα αποτελεσματικότητας του αναπτυξιακού προγραμματισμού.

Το προπαρασκευαστικό υλικό που διοχέτευε συνεχώς στους κεντρικούς και τους περιφερειακούς φορείς το ΥΠΕΘΟ αποτέλεσε ιδιαίτερα χρήσιμο εργαλείο καθοδήγησης για την κατάρτιση των προτάσεων από το πλήθος των συλλογικών οργάνων και των υπηρεσιών που εμπλέκονται στην προγραμματική διαδικασία.

Η ευρεία συμμετοχή των φορέων στον περιφερειακό προγραμματισμό δεν εξαντλείται μόνο στην φάση της προετοιμασίας και κατάρτισης των σχεδίων, αλλά επεκτείνεται και στην φάση της υλοποίησης των παρεμβάσεων, αφού πλήθος φορέων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο περιλαμβάνονται στις κατηγορίες των τελικών δικαιούχων των πράξεων και είναι αρμόδιοι για την εκτέλεση τους.

Συμπερασματικά η συνολική αυτή διαδικασία που έχει στην βάση της το Δημοκρατικό Προγραμματισμό, αποβλέπει στην ευαισθητοποίηση του κοινού, στην διάχυση του σχεδιασμού σε ευρύτατα στρώματα, στην συγκομιδή των προτάσεων και στην σύζευξη των επιλογών που απαιτούνται έτσι ώστε να διασφαλιστεί σε μεγάλο βαθμό η πληρότητα των προτάσεων και η ευρεία συναίνεση ως προς τις ιεραρχήσεις των σύνθετων

επιλογών και τελικά η ομαλή και απρόσκοπτη εφαρμογή των προγραμματισμένων δράσεων¹⁷.

3.5. Σύστημα διοίκησης, διαχείρισης και εφαρμογής προγραμμάτων

Η ανάγκη βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, της ποιότητας και της διαφάνειας στην εφαρμογή και στην διαμόρφωση των αναπτυξιακών σχεδίων στην Ελλάδα σε τομεακό και περιφερειακό επίπεδο, υπό την επίδραση των νέων διαρθρωτικών κανονισμών επέβαλλαν την αναδιάρθρωση των οργάνων διοίκησης, διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου των προγραμμάτων και των πράξεων.

Το βασικό χαρακτηριστικό του νέου συστήματος που προωθήθηκε είναι ότι διαχωρίζονται σαφώς οι λειτουργίες, οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες των οργάνων που το απαρτίζουν.

Ειδικότερα δεν μπορούν τα νέα όργανα, παράλληλα με τις διαχειριστικές και ελεγκτικές αρμοδιότητες που έχουν, να είναι και φορείς υλοποίησης των έργων και δράσεων.

Το βασικό όργανο του νέου συστήματος και οι κύριες λειτουργίες του είναι¹⁸:

Αρχή διαχείρισης

¹⁷ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2000, «Μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων», Βρυξέλλες

¹⁸ Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, 2000, «Γ' ΚΠΣ», στο www.mnec.gr

Η αρχή διαχείρισης έχει την βασική ευθύνη προγραμματισμού και εξασφάλισης της αποτελεσματικότητας και νομιμότητας της διαχείρισης και της εφαρμογής των προγραμμάτων.

Για την διαχείριση και την υλοποίηση των προγραμμάτων στην Ελλάδα έχει δημιουργηθεί μια αρχή διαχείρισης για το καθένα ξεχωριστά.

Οι αρχές διαχείρισης των επιχειρησιακών προγραμμάτων είναι υπεύθυνες για την αποτελεσματικότητα και την κανονικότητα της διαχείρισης και εφαρμογής των προγραμμάτων. Οι κυριότερες αρμοδιότητες που έχει η αρχή διαχείρισης ενός επιχειρησιακού προγράμματος αφορούν¹⁹:

Την δημιουργία και οργάνωση του μηχανισμού συλλογής των απαραίτητων οικονομικών και στατιστικών δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή, παρακολούθηση και την αξιολόγηση του προγράμματος, την εισαγωγή των στοιχείων στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό σύστημα και την ηλεκτρονική διαβίβαση του στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Την σύνταξη και την εφαρμογή του συμπληρώματος προγραμματισμού του επιχειρησιακού προγράμματος που αφορά την εφαρμογή των μέτρων, την παρακολούθηση της πορείας υλοποίησης τους τη διενέργεια ελέγχων.

Τον καθορισμό των κριτηρίων επιλεξιμότητας των πράξεων και την υποβολή τους προς έγκριση στην Επιτροπή Παρακολούθησης του επιχειρησιακού Προγράμματος

¹⁹ Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Αττικής, 2000, «Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής 2000-20906», Αθήνα

Την επεξεργασία και την πρόταση των δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν για την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης.

Την σύνταξη και υποβολή προς έγκριση στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος καθώς και στην κεντρική αρχή διαχείρισης και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των ετήσιων εκθέσεων καθώς και της τελικής έκθεσης εκτέλεσης που προβλέπονται στο πρόγραμμα.

Την προετοιμασία και οργάνωση της ενδιάμεσης έκθεσης αξιολόγησης

Την ενημέρωση των τελικών δικαιούχων σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων του προγράμματος, τις δυνατότητες και διαδικασίες χρηματοδότησης καθώς και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το εθνικό και το κοινοτικό δίκαιο.

Την ανάληψη των απαραίτητων δράσεων για την πληροφόρηση και την δημοσιότητα του προγράμματος και την παρακολούθηση της ορθής τήρησης των υποχρεώσεων των τελικών δικαιούχων σχετικά με την πληροφόρηση και την δημοσιότητα των έργων και δράσεων που υλοποιούνται

Την ευθύνη για την επιλογή ή την απόρριψη της ένταξης μιας πράξης που έχει προταθεί για υλοποίηση στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα στην βάση των προτεραιοτήτων και των κριτηρίων επιλογής, όπως καθορίζονται από την επιτροπή παρακολούθησης

Κεφάλαιο 4

Η περίπτωση του Δ. Κερατσινίου

4.1. Η ιστορία του Δ. Κερατσινίου

Ο πρώτος οικισμός του σημερινού Δήμου βρισκόταν στην πλαγιά του λόφου του Αγ. Γεωργίου. Στην κορυφή του υπήρχε ισχυρή οχύρωση η οποία ήταν αρκετή για την προφύλαξη από ξαφνικές επιθέσεις.

Η ιστορία αυτού του πρώτου οικισμού δεν είναι γνωστή κατά τη ρωμαϊκή, βυζαντινή και μεταβυζαντινή περίοδο. Άλλωστε και ο Πειραιάς ήταν ακατοίκητος μέχρι το 1745 όταν αποφασίστηκε από κάποιους καλόγερους η ανέγερση του Αγ. Σπυρίδωνα.

Από τον 17ο αιώνα άρχισε να κατοικείται από λίγους ξωμάχους που ασχολούνταν με αγροτικές εργασίες, έτρεφαν χοίρους που τους τάιζαν με ξυλοκέρατα και φρόντιζαν τα μελίσσια τους.

Η περιοχή του Κερατσινίου ήταν γνωστή από τον 17ο αιώνα ως Κερατσίνι ή Τσερατσίνι και έτσι καταγράφεται σε τούρκικα και ελληνικά έγγραφα.

Το όνομα Κερατσίνι είναι σύνθετο και προέρχεται από δύο λέξεις. Η μία φανερώνει το είδος του δένδρου που πλεόναζε στη περιοχή, δηλ. η Κερατιά και η άλλη το όνομα του ιδιοκτήτη όλης αυτής της περιοχής, που οριζόταν από τους

λόφους του Αγ. Παντελεήμονα και Αγ. Γεωργίου μέχρι τα Μανιάτικα και μέχρι τα Μποστάνια και τη Δραπετσώνα.

Ο κτηματίας αυτός, γνωστός με το όνομα Γκίνης ήταν ο άνθρωπος του οποίου ο Δήμος φέρει το όνομα του.

Εικοσιένα χρόνια παρουσιάστηκε το φαινόμενο της απελπισμένης φυγής των Αθηναίων προς τη Σαλαμίνα, προ του κινδύνου της σφαγής τους από τους Τούρκους, αφού οι Βενετσιάνοι με το ναύαρχο Morosini τους εγκατέλειψαν αβοήθητους.

Αναγκάστηκαν να μετοικήσουν μαζί τους και όταν μετά από μερικά χρόνια επέστρεψαν βρήκαν το χωριό τους λεηλατημένο και τα σπίτια καμένα. Κάτω από άγνωστες αιτίες στα τέλη του 18ου αιώνα το παλιό χωριό Κερατσίνι, είχε περιέλθει στην κυριότητα της μονής Φανερωμένης Σαλαμίνας, η οποία αναγκάστηκε να το εκχωρήσει το 1822 σε Τούρκους κτηματίες λόγω των δύσκολων περιστάσεων και των κακών οικονομικών της.

Όταν λοιπόν ο Γ. Καραϊσκάκης έφθασε με το στράτευμά του στο Κερατσίνι και έδωσε τις μάχες του στα ταμπούρια, εγκατέστησε το κανόνι στο κέντρο του οικισμού που βρισκόταν γύρω από τη σημερινή πλατεία Λαού και προς τους λόφους.

Το Νέο Χωριό Κερατσίνι έμεινε έρημο μέχρι το 1830 από όπου αναχώρησαν οι Τούρκοι από την Αττική, οπότε οι απέραντες εκτάσεις του Κερατσινίου - Δραπετσώνας - Καραβά

αγοράστηκαν έναντι πινακίου φακής από Αθηναίους και Πειραιώτες.

Στο μεταξύ ο Πειραιάς άρχισε να δέχεται τους πρώτους οικιστές από το 1836 και διαμορφώθηκε σε επίγειο της Αθήνας, της νέας πρωτεύουσας του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους, με αποτέλεσμα να συγκεντρωθούν νησιώτες και Πελοποννήσιοι οι οποίοι ήλπιζαν σε καλύτερη τύχη.

Ορισμένοι από αυτούς αγόρασαν εκτάσεις στις τότε έρημες και απόμακρες περιοχές της Δραπετσώνας, του Κερατσινίου, του Κοκκινόβραχου και του Καραβά, ενώ κάποιοι Κουλουριώτες έβοσκαν τα κοπάδια τους και έσπερναν σιτάρι.

Από το 1870 άρχισε η μόνιμη εγκατάσταση στο εγκαταλειμμένο Νέο Χωριό Κερατσίνι που από το 1840 είχε περιέλθει στο Δήμο Αθηναίων. Το 1870 παρατηρήθηκε έντονη αγοραστική δραστηριότητα γης στην περιοχή με αποτέλεσμα τη συγκρότηση σε πραγματικό χωριό του Κερατσινίου.

Οι Πειραιώτες στους οποίους επανήλθε διοικητικά το Κερατσίνι, επιδίωξαν να χτίσουν πάνω στο λόφο, και πολύ κοντά στο εκκλησάκι του Αγ. Νικολάου όπου είχαν ταμπουρωθεί τα παλικάριά του Χατζή - Πέτρου, ένα νέο μικρό ναό προς τιμή του Αγ. Γεωργίου και σε ανάμνηση του Γ. Καραϊσκάκη.

Αυτός ο ναός ανακαινίστηκε το 1876 και στη θέση του ορθώθηκε ένας μεγαλύτερος με νεοκλασική πρόσοψη και υψηλό καμπαναριό που ήταν έτοιμος στα 1879 και αποτελούσε το στολίδι της περιοχής και το προσκύνημα όλων των Πειραιωτών.

Με τη νέα του μορφή ο ναός του Αγ. Γεωργίου διατηρήθηκε μέχρι το 1963, όπου και κατεδαφίστηκε και στη θέση του κτίστηκε ο σημερινός τρουλλαίος.

Η κατεδάφιση αυτή έγινε αφορμή μετά την άφιξη των προσφύγων της Μ. Ασίας να ονομαστεί ο νεοϊδρυθείς δήμος του 1934 ως Δήμος Αγ. Γεωργίου Κερατσινίου.

Με το Προεδρικό Διάταγμα της 18ης Ιανουαρίου 1934 "περί αναγνώρισεως Δήμων και Κοινοτήτων εν τω νομώ Αττικοβοιωτίας" ιδρύθηκε ο Δήμος Ταμπουρίων ο οποίος περιελάμβανε και τους συνοικισμούς Ανάληψης, Αμφιάλης και Ευγένειας.

Λίγες μέρες αργότερα με νέο διάταγμα ο πιο πάνω Δήμος ενώθηκε με την κοινότητα Αγ. Γεωργίου Κερατσινίου και ονομάστηκε Δήμος Αγ. Γεωργίου Κερατσινίου, ονομασία η οποία διατηρήθηκε μέχρι το 1936.

Το 1936 προτάθηκε από τον τότε Δήμαρχο Φίλανδρος η αλλαγή του ονόματος λόγω του ότι ήταν μακροσκελές και προτάθηκε η νέα ονομασία του Δήμου σε Δήμο Αμφιάλης.

Αργότερα το 1947 ο τότε Δήμαρχος Χρήστος Μπουγάς εισηγήθηκε με έγγραφό τους προς το Δημοτικό Συμβούλιο την εκ νέου αλλαγή του ονόματος υποστηρίζοντας ότι το τοπωνύμιο Κερατσίνι καλύπτει πολύ ευρύτερη έκταση και μάλιστα εκείνη

τη ζώνη στην οποία βρίσκονται οι ναυτικο-βιομηχανικές μονάδες του Δήμου²⁰.

4.2. Τα επενδυτικά σχέδια του Δήμου Κερατσινίου

Ο Δ. Κερατσινίου αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα τοπικότητας και προώθησης μέσω ενεργειών των δραστηριοτήτων του Δήμου.

Ανέκαθεν γίνονταν προσπάθειες ενίσχυσης της περιοχής και προαγωγής των τοπικών δραστηριοτήτων της, ωστόσο ύστερα από την δημιουργία Τοπικών Αυτοδιοικήσεων, ο Δήμος απέκτησε μεγαλύτερη ανεξαρτησία και δυνατότητα δραστηριοποίησης σε διάφορα θέματα προκειμένου να βελτιώσει τα διάφορα προβλήματα της περιοχής.

Στην συνέχεια θα παρουσιάσουμε ορισμένα μέτρα που έχουν ληφθεί τα τελευταία χρόνια για τον Δήμο Κερατσινίου.

²⁰ Κουτελάκης, Χ., «Ιστορία της πόλης», Λεύκωμα Δήμου Κερατσινίου στο www.Keratsini.gr

4.2.1. Προγραμματισμός και Δράσεις το 2004

Η οικονομική αυτοτέλεια των Δήμων αποτελεί μια από τις βασικότερες προϋποθέσεις για την αποτελεσματική τους λειτουργία και την εκπλήρωση της αποστολής τους.

Πάγιος στόχος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι η αναμόρφωση και ο εκσυγχρονισμός του φορολογικού συστήματος με αποκέντρωση φορολογικών αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ χωρίς επιβάρυνση με νέους φόρους στους πολίτες.

Το 2004 ήταν μια χρονιά ορόσημο για την χώρα μας, λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων που πραγματοποιήθηκαν. Στόχος του Δήμου είναι η στροφή της πόλης προς τα εμπρός για μια νέα ποιότητα και αναπτυξιακή πορεία.

Ο προγραμματισμός δράσης για το 2004 ήταν ο εξής:

1. Ανάπτυξη

Στόχος του Δήμου είναι η πόλη να μπει σε μια νέα, σύγχρονη αναπτυξιακή τροχιά. Αυτό απαιτεί μια δέσμη αναπλάσεων, δημιουργίας νέων υποδομών και προώθησης αναπτυξιακών προγραμμάτων. Συνεπώς θα πρέπει να:

Ξεκινήσει η ανάπλαση των προσφυγικών

Να οριστικοποιηθεί στο Σχέδιο Ανάπλασης της Λιμενοβιομηχανικής Ζώνης σύμφωνα με τις προτάσεις των Δήμων Κερατσινίου και Δραπετσώνας

Να τονωθεί η εμπορική κίνηση με ουσιαστικές παρεμβάσεις σε εμπορικά σημεία της πόλης όπως στην πλ. Λαού κ.α.

Να ολοκληρωθεί η κατασκευή του παραλιακού δρόμου από τα λιπάσματα μέχρι και τη Λ. Δημοκρατίας που θα ανακουφίσει την πόλη από την βαριά κυκλοφορία.

Να εγκριθεί και να ξεκινήσει το πρόγραμμα Αστικής Ανάπτυξης που έχει υποβληθεί στην περιφέρεια Αττικής για την περιοχή Ανάληψης – Ανάστασης

Να υλοποιηθεί το πρόγραμμα των Τοπικών Πρωτοβουλιών που ήδη έχει εγκριθεί

Να προωθηθεί η ένταξη των εκτός σχεδίου περιοχών Αγ. Μηνά και Αγ. Αντώνη

Να λειτουργήσει ο δευτεροβάθμιος καθαρισμός στην Ψυττάλεια

2. Πολιτισμός

Βασική προτεραιότητα μας είναι να δημιουργήσουμε το Κερατσίνι της δημιουργίας και του πολιτισμού. Να δημιουργήσουμε τις υποδομές που θα επιτρέψουν την άνθηση μιας τέτοιας δραστηριότητας.

Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να:

Ολοκληρωθεί η αποκατάσταση του Κεντρικού Πολιτιστικού Κέντρου και του Δημοτικού Θεάτρου στα Ταμπούρια

Ολοκληρωθούν οι εργασίες στο χώρο της ΝΑΦΘΑ και να λειτουργήσει όλο το συγκρότημα σαν πόλος πολιτισμού και αναψυχής

Ξεκινήσει η κατασκευή του ανοικτού θεάτρου 1000 θέσεων στο χώρο των παλιών δεξαμενών της ΔΕΗ στην Χαραυγή

Οι παραπάνω παρεμβάσεις θα συμβάλλουν σε μια πολιτιστική άνοιξη. Θα προσδώσουν νέες δυνατότητες στο πνευματικό και καλλιτεχνικό δυναμικό αλλά και σε όλους τους φορείς.

3. Αθλητισμός

Το 2004 ήταν μια χρονιά ορόσημο για την αθλητική δραστηριότητα:

Θα ολοκληρωνόταν η βελτίωση και η ανακατασκευή των υπάρχοντων αθλητικών χώρων (3 γήπεδα ποδοσφαίρου, κλειστό γυμναστήριο) που ήδη είχαν αρχίσει

Θα λειτουργούσε άμεσα η νεοϊδρυθείσα Δημοτική Επιχείρησης Αθλητισμού που θα έδινε νέες δυνατότητες

4. Υγεία – Μέριμνα

Η προώθηση μιας ολοκληρωμένης κοινωνικής παρέμβασης από την πλευρά του Δήμου προϋποθέτει υποδομές και δομές στήριξης. Για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να:

Ξεκινήσει η κατασκευή του κέντρου Υγείας Αστικού Τύπου στην έκταση 5 στρεμμάτων που παραχωρήθηκε από τον ΟΛΠ

Ολοκληρωθεί και να λειτουργήσει ο βρεφονηπιακός σταθμός στην Χαραυγή

Εγκριθεί η κατασκευή ενός ακόμη παιδικού σταθμού στον Άγιο Αντώνη απο το ΠΕΠ Αττικής σύμφωνα με την πρόταση που έχει υποβληθεί.

5. Παιδεία

Το 2003 όλα τα σχολεία κατάφεραν και πέρασαν σε πρωινή βάρδια. Το 2004 έπρεπε να γίνουν τα εξής:

Να ξεκινήσει η ανοικοδόμηση του 4ου Λυκείου και του 1ου Λυκείου ΤΕΕ

Να ξεκινήσει η ανοικοδόμηση δεκάδων αιθουσών σε δημοτικά σε νηπιαγωγεία

Να συνεχιστεί η διπλή προσπάθεια μέσω της εντατικοποίησης και βελτίωσης της δουλειάς των συνεργείων και μέσω έργων για την συντήρηση των σχολικών συγκροτημάτων

Να ολοκληρωθεί η πρότυπη διαμόρφωση τεσσάρων σχολικών αύλειων χώρων και θα διεκδικηθεί η διαμόρφωση άλλων πέντε

Θα δρομολογηθεί οριστική λύση για την στέγαση του 15ου νηπιαγωγείου

Θα προωθηθούν πρωτοβουλίες για την τόνωση της σχολικής δραστηριότητας

6. Καθαριότητα

Στις αρχές του 2006 έγινε ο προγραμματισμός που είχε συζητηθεί στην σχετική συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου για τα ανταποδοτικά τέλη

7. Πράσινο – Ελεύθεροι χώροι

Εκτός από την απόκτηση του χώρου ΚΑΧΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ προτεραιότητες του Δήμου ήταν:

Η αναμόρφωση της πλ. Λαού

Η ολοκλήρωση των αναμορφώσεων των πλατειών γενικότερα

Η αναμόρφωση της πλ. Ευγενείας και η διαμόρφωση δύο νέων πλατειών

Η αναδάσωση τμημάτων του όρους Αιγάλεω

Η απόκτηση και η αξιοποίηση από κοινού με τον Δήμο Περάματος του αναπλασμένου χώρου της παλαιάς χωματερής

8. Οδοποιία – Αποχέτευση κ.α.

Βελτίωση και συντήρηση εκτεταμένου οδικού δικτύου σε όλη την πόλη

Έργα υποδομής στην περιοχή αναπήρων – Κοκκινόβραχος

Η ανακατασκευή της οδού Ν. Μπήτυ όπου θα ανεγερθεί το Κέντρο Υγείας

Η διάνοιξη και η κατασκευή της οδού Σφακίων

Πλακοστρώσεις πεζοδρομίων σε διάφορες περιοχές

Η κατασκευή αγωγών όμβριων υδάτων

9. Συγκοινωνία

Σε συνεργασία με τον ΟΛΣΑ, ήδη έχουν υποβληθεί κάποια αιτήματα για την αντικατάσταση του στόλου των παλαιών λεωφορείων του Δήμου με λεωφορεία νέας τεχνολογίας, πύκνωση των δρομολογίων και επιμήκυνση των γραμμών.

10. Ενημέρωση Πολίτη

Η έγκαιρη και ολοκληρωμένη ενημέρωση και εξυπηρέτηση του πολίτη αποτελούν πρώτη προτεραιότητα για την Δημοτική Αρχή και προϋπόθεση της αναγκαίας ενεργού συμμετοχής του.

Μέσα στο 2004

Λειτουργήσε το ΚΕΠ στον Δήμο

Συνεχίστηκε η έκδοση και θα αναβαθμιστεί το περιοδικό του Δήμου

Εξασφαλίστηκε με κάθε τρόπο η ενημέρωση των πολιτών

11. Υπηρεσίες

Για τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών και βελτίωση των παρεχόμενων προς τους πολίτες υπηρεσιών προβλέπεται:

Τροποποίηση Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας

Βελτίωση μηχανοργάνωσης

Δημιουργία ιστοσελίδας

Δημιουργία Κέντρου Εξυπηρέτησης πολίτη

Κάλυψη των αναγκών των υπηρεσιών καθαριότητας και πρασίνου με μόνιμο προσωπικό και χρησιμοποίηση εποχιακού προσωπικού για κάλυψη μόνο περιστασιακών αναγκών²¹

Τα παραπάνω μέτρα αναμένεται να βελτιώσουν την κατάσταση στον Δ. Κερατσινίου και να επιλύσουν ορισμένα σημαντικά προβλήματα τα οποία δεν βοηθούσαν στην ανάπτυξη της περιοχής.

4.2.2. Προγραμματισμός και Δράσεις για το 2005

Η διαφορά με τους πόρους που έχουν αναγραφεί στον κρατικό προϋπολογισμό του 2004 ανέρχεται στο ποσό των 408 εκατομμυρίων €. Ειδικότερα για τις νέες αρμοδιότητες 267 εκατομμύρια € και απο την υλοχρεωτική εισφορά του κρατικού προϋπολογισμού για τον ΘΗΣΕΑ 141 εκατομμύρια €.

Απολογισμός δράσης 2004

Το 2004 η υλοποίηση του προϋπολογισμού συνάντησε σημαντικά εμπόδια ιδίως σε ότι αφορά τα έργα που είχαν προγραμματιστεί με πηγές από πόρους Υπουργείων και του Γ' ΚΠΣ.

Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι με τις εκλογές του Μαρτίου και με την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων υπήρξε ένα κενό στην έγκαιρη λήψη των σχετικών αποφάσεων και την απόδοση των

²¹ Δήμος Κερατσινίου, 2004, «Δημοτικός Προϋπολογισμός Οικονομικού έτους 2004», Κερατσίνι

χρηματοδοτήσεων για έργα που είχαν προγραμματιστεί από τον Δήμο και περιλαμβάνονταν στο Τεχνικό Πρόγραμμα.

Παρά τις δυσκολίες και αντίξοες συνθήκες η δημοτική μας αρχή με τα αναγκαία διαβήματα και τις σχετικές πρωτοβουλίες προώθησε σε σημαντικό βαθμό τους στόχους που θέτει και πιο συγκεκριμένα:

1. Ανάπτυξη

Εξασφαλίστηκε από το πρόγραμμα των Δημοτικών Επενδύσεων το κονδύλι του 1.500.000 εκατομμυρίων € και μαζί με το δάνειο των 3 εκατομμυρίων που πήρε ο δήμος αποκτήθηκε το ακίνητο «Καχραμάνογλου» συνολικής δαπάνης 4.700.000 εκατομμυρίων €.

Προωθήθηκε με γοργό ρυθμό η κατασκευή του παραλιακού δρόμου με νέα σήραγγα δίπλα στη ΝΑΦΘΑ για να προστατευτεί το λιμανάκι των αλιέων και ο κατοικημένος ιστός της περιοχής απο την κυκλοφοριακή επιβάρυνση

Αναρτήθηκαν τα σχέδια ένταξης των νέων εκτός Σχεδίου Περιοχών Αγ. Μηνά και Αγ. Αντώνη

Ολοκληρώθηκε ο δευτεροβάθμιος καθαρισμός στην Ψυτάλλεια και μπήκε σε δοκιμαστική λειτουργία

2. Πολιτισμός

Προωθήθηκε σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα η αποκατάσταση του Πολιτιστικού Κέντρου και του Δημοτικού Θεάτρου στα Ταμπούρια

Δημοπρατήθηκε και βρίσκεται σε εξέλιξη η κατασκευή του υποσταθμού και της περιτοίχισης της ΝΑΦΘΑ

3. Αθλητισμός

Ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή και βελτίωση των γηπέδων ποδοσφαίρου στο Σχιστό και στην Χαραυγή με νέου χλοοτάπητες

Λειτουργήσε η νεοϊδρυθείσα Δημοτική Επιχείρηση Αθλητισμού

4. Υγεία - Μέριμνα

Ολοκληρώθηκε και λειτουργήσε νέος βρεφονηπιακός σταθμός στην Χαραυγή

Εντάχθηκε το έργο του κέντρου Υγείας Αστικού Τύπου στο Πρόγραμμα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας από το οποίο εξασφαλίσαμε την χρηματοδότηση του και εκπονήθηκε μελέτη για την κατασκευή του

Αναπτύχθηκε ένα πολύπλευρο κοινωνικό έργο με τα προγράμματα του Γραφείου μέριμνας

5. Παιδεία

Δημοπρατήθηκε και βρίσκεται σε εξέλιξη η κατασκευή του 4ου Λυκείου στην Χαραυγή

Δημοπρατήθηκε η οικοδόμηση νέων αιθουσών

Ολοκληρώθηκε η διαμόρφωση τεσσάρων αύλειων χώρων

Προωθήθηκαν δραστηριότητες για την τόνωση της σχολικής δραστηριότητας

6. Καθαριότητα

Προωθήθηκε η αγορά του εξοπλισμού που είχε προβλεφθεί το 2004

7. Πράσινο – Ελεύθεροι χώροι

ανακατασκευάστηκε η πλατεία Λαού και τελείωσε η μελέτη για την ανάπλαση της πλ. Τσαλδάρη

Ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή και άλλων πλατειών

Ανακατασκευάστηκαν παιδικές χαρές

8. Συγκοινωνία

Σε συνεργασία με τον ΟΑΣΑ αντικαταστάθηκαν όλα τα παλαιά λεωφορεία με νέας τεχνολογίας και έγινε πύκνωση των δρομολογίων

Για την δημοτική συγκοινωνία τροποποιήθηκε το δρομολόγιο και δόθηκε άμεση προτεραιότητα στα σχολεία, στα ιατρεία του ΙΚΑ και σε άλλες γειτονιές

9. Ενημέρωση του πολίτη και υπηρεσίες

Λειτουργήσε το πρώτο Κέντρο Ενημέρωσης Πολιτών

Πραγματοποιήθηκαν περιοδείες σε διάφορα σημεία του Δήμου

Αναβαθμίστηκε η έκδοση του περιοδικού

Καλύφθηκαν οι ανάγκες των υπηρεσιών ιδιαίτερα στην καθαριότητα και το πράσινο με νέο προσωπικό

Πρόγραμμα δράσης 2005

Ο προϋπολογισμός του 2005 περιλαμβάνει συνολικά έσοδα ύψους 62.719.551,93 €. Τα έσοδα αυτά αφορούν τις εξής κατηγορίες:

Τακτικά

Έκτακτα

Έσοδα παρελθόντων οικονομικών ετών, δάνεια και χρηματικό υπόλοιπο

Για το 2005 οι στόχοι ήταν οι εξής:

1. Ανάπτυξη

αξιοποίηση του ακινήτου Καχραμάνογλου

ολοκλήρωση της κατασκευής του παραλιακού δρόμου

υλοποίηση των προγραμμάτων τοπικών Πρωτοβουλιών

Σταμάτημα της λειτουργίας του εργοστάσιου της ΔΕΠ

Επίλυση του προβλήματος της Ψυτάλλειας και ξεκίνημα του έργου της μονάδας ξήρανσης

2. Πολιτισμός

Παράδοση και λειτουργία του Πολιτιστικού Κέντρου και του δημοτικού θεάτρου στα Ταμπούρια

Ολοκλήρωση και αξιοποίηση των χώρων της ΝΑΦΘΑ για αναψυχή και πολιτισμό

Λειτουργία θερινού κινηματογράφου

Επανα-δημοπράτηση του ανοικτού θεάτρου

3. Αθλητισμός

Ολοκλήρωση της ανακατασκευής του Σταδίου των Σιταποθηκών

Βελτίωση και συντήρηση των ανοικτών γηπέδων

Επισκευή των κλειστών γυμναστηρίων

4. Υγεία - Μέριμνα

Δημοπράτηση για να ξεκινήσει η κατασκευή του Κέντρου Υγείας Αστικού Τύπου

Δημιουργία δύο ακόμα ΚΑΠΗ

Συντονισμός για την παροχή καλύτερων υπηρεσιών

5. Παιδεία

Ολοκλήρωση της λειτουργίας του 4ου Λυκείου Χαραυγής

Κατασκευή 1ου Λυκείου στο Σχιστό

Κατασκευή νηπιαγωγείων

Διαμόρφωση σχολικών αυλών

Προώθηση της μετατροπής ενός παλαιού σχολείου σε ανοικτού τύπου

Συντηρήσεις στα σχολικά κτίρια

6. Καθαριότητα – ηλεκτροφωτισμός

Ολοκλήρωση της προμήθειας του εξοπλισμού

Βελτίωση της οργάνωσης αποκομιδής με τροποποίηση του ισχύοντος προγράμματος

Τοποθέτηση 600 κάδων απορριμμάτων αντικαθιστώντας του παλιούς

7. Πράσινο – ελεύθεροι χώροι

Ανάπλαση της οδού Τσαλδάρη

Κατασκευή δύο νέων πλατειών

Αναμόρφωση των υπάρχουσών πλατειών

8. Οδοποιία – Αποχέτευση\

Βελτίωση και συντήρηση του εκτεταμένου οδικού δικτύου σε όλη την πόλη

Κατασκευή αγωγών αποχέτευσης

Καθαρισμός φρεατίων

Πραγματοποίηση διαφόρων εργασιών στους Ιερούς Ναούς

9. Συγκοινωνία

Να γίνει πύκνωση των γραμμών που ήδη λειτουργούν

Να δρομολογηθούν μικρά λεωφορεία προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες όλων

Στο λειτουργικό μέρος του προϋπολογισμού περιλαμβάνονται εκτός από την μισθοδοσία του προσωπικού και τα λειτουργικά έξοδα, το σύνολο των ανταποδοτικών υπηρεσιών καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού και οι προγραμματικές συμβάσεις για τις Δημοτικές επιχειρήσεις²².

Με βάση τα παραπάνω διαπιστώνουμε ότι η δημιουργία των ΟΤΑ και η ενίσχυση της τοπικότητας της κάθε περιοχής συνέβαλε σημαντικά στην ανάπτυξη και την προώθηση διαφόρων περιοχών που μέχρι τότε ανέμεναν την πραγματοποίηση κάποιων μέτρων.

²² Δήμος Κερατσινίου, 2005, «Δημοτικός Προϋπολογισμός Οικονομικού έτους 2005», Κερατσίνι

Κεφάλαιο 5

Οι δραστηριότητες των Δημοτικών Επιχειρήσεων του Δήμου Κερατσινίου

5.1 Δημοτική Επιχείρηση Πολιτισμού & Αναψυχής Κερατσινίου

Η ΔΕΠΑΚ ιδρύθηκε το 1992. Η συμβολή της στην Πολιτιστική Ανάπτυξη της περιοχής, έρχεται να επισφραγίσει την άποψη ότι οι Δημοτικές Επιχειρήσεις μπορούν να προσφέρουν παραγωγικό έργο και να αποτελέσουν ένα ευέλικτο εργαλείο των ΟΤΑ θέτοντας σε τροχιά ανάπτυξης τις κοινωνικές τους δραστηριότητες. Η Δημοτική Επιχείρηση Πολιτισμού και Αναψυχής Κερατσινίου διοργανώνει επι σειρά ετών σημαντικές εκδηλώσεις, που αποτελούν θεσμό όχι μόνο για την τοπική κοινωνία αλλά και για την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά.

Οι Αποκριάτικες Εκδηλώσεις , το Φεστιβάλ Νεολαίας, η Παιδική Καλλιτεχνούπολη , ο Καλλιτεχνικός Σεπτέμβρης, οι Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις αλλά και τα σεμινάρια και οι ημερίδες που διοργανώνονται κατά τη διάρκεια όλου του έτους, είναι εκδηλώσεις με ιδιαίτερα προσεγμένο περιεχόμενο όπου ο αριθμός της συμμετοχής του κοινού ξεπερνά κάθε προηγούμενο

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ

Τα Πολιτιστικά Κέντρα είναι πόλος δημιουργίας και γνώσης. Στεγάζουν τα καλλιτεχνικά τμήματα και άλλα εκπαιδευτικά προγράμματα. Φιλοξενούν εκδηλώσεις, παραστάσεις, εκθέσεις, σεμινάρια και ποικίλες δραστηριότητες τόσο του Δήμου όσο και άλλων φορέων της πόλης (σχολείων, συλλόγων, καλλιτεχνικών ομάδων κ.λπ.).

ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ &
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΔΕΠΙΑΚ, έχει δημιουργήσει τμήματα Διδασκαλίας Μουσικών οργάνων, μουσικής, τμήματα Φιλαρμονικής, χορού, θεάτρου, ζωγραφικής και πληροφορικής.

Η ΔΕΠΙΑΚ επίσης, οργανώνει εκδηλώσεις όπως οι παρακάτω

1. Αποκριάτικες Εκδηλώσεις:

Χιλιάδες Κερατσινιώτες συμμετέχουν κάθε χρόνο στην πιο μεγάλη γιορτή χαράς, κεφιού και φαντασίας που διοργανώνεται σε συνεργασία με τα σχολεία και τους συλλόγους. Άρματα, μασκαράτες, μουσική αλλά και αφιερώματα στην Ελληνική Παραδοσιακή Αποκριά.

2. Φεστιβάλ Νεολαίας:

Ένας θεσμός με εκδηλώσεις σ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και με στόχο να προβάλλει και να αναδείξει τα ενδιαφέροντα, τους προβληματισμούς, τη δημιουργικότητα και τις ευαισθησίες των νέων.

3. Καλλιτεχνικός Σεπτέμβρης:

Θεατρικές και Χορευτικές παραστάσεις, Συναυλίες, Εικαστικά Αφιερώματα. Οι εκδηλώσεις με τίτλο "Καλλιτεχνικός Σεπτέμβρης" έχουν ως στόχο να αναδείξουν και να προβάλλουν στην περιοχή μας την Ελληνική και παγκόσμια πνευματική δημιουργία, το έργο σύγχρονων καλλιτεχνών καθώς και καλλιτεχνικές παραγωγές που αφορούν σε μεγάλους ιστορικούς

σταθμούς που καθόρισαν την Εθνική - Πολιτιστική μας ταυτότητα.

4. Παιδικές Εκδηλώσεις:

Απευθύνονται σε παιδιά του Δήμου μας και διοργανώνονται κυρίως στα τρία Πολιτιστικά Κέντρα σ' όλη τη διάρκεια του έτους.

5. Προβολή του έργου Κερατσινιωτών δημιουργών

6. Χριστουγεννιάτικες Εκδηλώσεις

Το Κερατσίνι κάθε χρόνο ντύνεται στα γιορτινά του και υποδέχεται τα Χριστούγεννα.

Στο πνεύμα των ημερών προγραμματίζονται καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που περιλαμβάνουν κάλαντα και χριστουγεννιάτικα τραγούδια απ' όλο τον κόσμο από την Φιλαρμονική του Δήμου που τα ερμηνεύει πλαισιωμένη από μαζορέτες και τυμπανίστριες, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις αλλά και επίκαιρα θεάματα δρόμου που προσφέρουν γιορτή χαράς στους εμπορικούς δρόμους της πόλης και συνοδεύουν κυρίως με ... χαμόγελα τις εορταστικές αγορές.

Καλλιτεχνικά Σύνολα

Μαθητικές Συναυλίες – Μουσικά Σύνολα

Κατά τη διάρκεια και στο τέλος κάθε εκπαιδευτικού έτους πραγματοποιούνται μαθητικές συναυλίες. Εκεί πιστοποιείται το επίπεδο και η ποιότητα της λειτουργίας των τμημάτων.

Σπουδαστές διαφόρων οργάνων συνεργάζονται με την καθοδήγηση και την βοήθεια των καθηγητών τους. Το μάθημα μουσικής ξεπερνά τον ατομικό του χαρακτήρα και περνά στην ομαδικότητα, την συνεργασία, το σύνολο. Η συμμετοχή τους στις ετήσιες μαθητικές συναυλίες και σε άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις προσφέρει τη δυνατότητα παρουσίασης της δουλειάς τους σε ευρύτερο κοινό.

Η παρακολούθηση μουσικών παραστάσεων και συναυλιών (Εθνική Λυρική Σκηνή, Μέγαρο Μουσικής κ.α.) συμπληρώνει το ετήσιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Γραφιστικό Τμήμα - Ατελιέ

Το γραφιστικό - Εκδοτικό τμήμα λειτουργεί από το 1924. Αντικείμενο του είναι η επιμέλεια και παραγωγή περιοδικών, διαφημιστικών εντύπων , αφισών, καλλιτεχνικών και άλλων εκδόσεων

Θερινός Κινηματογράφος "Σινέ Κατερίνα"

Το θερινό Σινέ- Κατερίνα (Βύρωνος & Χιλής, Ευγένεια), είναι ένας από τους πλέον καταξιωμένους Δημοτικούς Θερινούς Κινηματογράφους, που έχει συμβάλει – πιστεύουμε- στην τόνωση του θεσμού αυτού.

Θεατρικό Εργαστήρι

Μετά από μακροχρόνια και πολύμορφη παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα του Κερατσινίου το Θεατρικό εργαστήρι φέτος αναβαθμίζεται για να λειτουργήσει ως προπαρασκευαστικό τμήμα της υπό ίδρυση Δραματικής Σχολής.

Τα μαθήματα απευθύνονται σε ενήλικες και περιλαμβάνουν :

Υποκριτική (βασικό μάθημα) και κύκλους σεμιναρίων:

Δραματουργία,

Σκηνογραφία,

Αγωγή του λόγου,

Θεατρικό παιχνίδι,

Αυτοσχεδιασμό,

Κινησιολογία.

Ειδικός σεμιναριακός κύκλος:

Το θέατρο στην Εκπαίδευση

Διαφήμιση / Προβολή

Επίσης μία από τις υπηρεσίες της ΔΕΠΑΚ είναι και το τμήμα διαφήμισης που σας δίνει την δυνατότητα να προβάλλετε την Επιχείρησή σας, τα προϊόντα σας ή τος υπηρεσίες μέσω του διαφημιστικού της τμήματος που λειτουργεί εδώ και 14 χρόνια αξιοποιώντας τους υπαίθριους και άλλους δημοτικούς χώρους για την τοποθέτηση διαφημιστικών μέσων, τα οποία είτε

διαχειρίζεται η ίδια, είτε μισθώνει σε διαφημιστικές εταιρείες καθώς επίσης προωθεί διαφημιστικές καταχωρήσεις σε έντυπα και άλλα μέσα προβολής.

5.2 Κέντρο Πρόνοιας και Προληπτικής Ιατρικής Δήμου Κερατσινίου

Πρόκειται για Δημοτική Επιχείρηση που ιδρύθηκε το 1997 στις δομές της περιλαμβάνει διάφορες υπηρεσίες όπως Συμβουλευτικός Σταθμός, Απογευματινός Παιδικός Σταθμός, Α΄ και Β΄ Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης. Ο σκοπός του Κέντρου είναι να παρέχει υπηρεσίες υγείας, μέριμνας και κοινωνικής φροντίδας στους κατοίκους - δημότες του Κερατσινίου.

Απευθύνεται σε ένα μεγάλο ηλικιακό φάσμα που περιλαμβάνει παιδιά, έφηβους, ενήλικες και άτομα τρίτης ηλικίας. Είναι στελεχωμένο από 98 εργαζόμενους. Το προσωπικό του αποτελείται από Νηπιαγωγούς, Παιδαγωγούς, Ψυχολόγους, Κοινωνικούς Λειτουργούς, Εργοθεραπευτές, Λογοθεραπευτές, Γυμναστές, Παιδοψυχίατρο, Διοικητικό και Βοηθητικό προσωπικό.

Λοικείται από επταμελές διοικητικό συμβούλιο στο οποίο προΐσταται ο Πρόεδρος.

ΓΕΝΙΚΑ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΡΟΠΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	ΑΓΩΓΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ	ΕΙΔΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ	Α' & Β' ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ	ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΓΕΝΙΚΑ

Ο Συμβουλευτικός Σταθμός Δήμου Κερατσινίου άρχισε να λειτουργεί τον Μάιο του 1994 και ανάπτυξή του συντελέστηκε σε δύο φάσεις, καθώς αρχικά απασχολούσε μόνο εξωτερικούς συνεργάτες, ενώ τον Ιούλιο του 1997 εντάσσεται στο νεοσύστατο Κέντρο Πρόνοιας και Προληπτικής Ιατρικής αναβαθμίζοντας τη λειτουργία του κυρίως με την απασχόληση νέων ειδικοτήτων αλλά και την αυτόνομη διοικητική του δομή.

Ο ευρύτερος σκοπός του Συμβουλευτικού Σταθμού είναι η προαγωγή της ψυχοκοινωνικής υγείας των δημοτών, με βασικούς στόχους την πρόληψη, την ευαισθητοποίηση της κοινότητας, την έγκαιρη παρέμβαση και όταν είναι εφικτό την θεραπευτική αντιμετώπιση.

Ο Συμβουλευτικός Σταθμός του Δήμου Κερατσινίου λειτουργεί καθημερινά από τις 8.00 ως τις 2.00 μ.μ. στελεχωμένος με διεπιστημονική ομάδα και όλες οι υπηρεσίες παρέχονται δωρεάν στους προσερχόμενους δημότες.

ΤΡΟΠΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ο κάθε ενδιαφερόμενος δημότης επικοινωνεί τηλεφωνικά με τη γραμματεία του Συμβουλευτικού Σταθμού για να οριστεί η πρώτη συνάντηση, η οποία πραγματοποιείται από την Κοινωνική Λειτουργό. Στη συνέχεια το περιστατικό συζητείται σε τακτική εβδομαδιαία συνάντηση της διεπιστημονικής ομάδας του Συμβουλευτικού Σταθμού και σχεδιάζεται η περαιτέρω αντιμετώπισή του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Η κοινωνική εργασία, η οποία πραγματοποιείται από την κοινωνική λειτουργό αποτελεί συστατικό μέρος της λειτουργίας του Συμβουλευτικού Σταθμού και συνίσταται: Στην υποδοχή των εξυπηρετούμενων που αφορά σε λήψη κοινωνικού ιστορικού, αξιολόγηση της οικογενειακής κατάστασης και των ενδοοικογενειακών σχέσεων, εντοπισμό των επειγόντων περιστατικών και κοινοποίηση των αιτημάτων στην διεπιστημονική μονάδα.

ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Η παιδοψυχιατρική εξέταση και θεραπευτική αντιμετώπιση, η οποία πραγματοποιείται από την παιδοψυχίατρο, αφορά σε παιδιά προσχολικής, σχολικής και εφηβικής ηλικίας τα οποία παρουσιάζουν ψυχικές - συναισθηματικές διαταραχές συμπεριφοράς, μαθησιακές δυσκολίες κ.ά. Επίσης, όταν κρίνεται απαραίτητο, πραγματοποιείται συμβουλευτική - υποστηρικτική θεραπεία των παιδιών και των οικογενειών τους.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Οι δραστηριότητες της ψυχολογικής υπηρεσίας πραγματοποιούνται από τους ψυχολόγους και συνίστανται στα ακόλουθα:

Ψυχοδιαγνωστική εκτίμηση παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας σε σχέση με το αναπτυξιακό τους ιστορικό, την κοινωνική προσαρμογή τους στην οικογένεια και το σχολείο καθώς και την πιθανή ύπαρξη μαθησιακών δυσκολιών ή και συναισθηματικών διαταραχών.

Ψυχομετρική αξιολόγηση παιδιών και εφήβων με τη χρήση ψυχομετρικών εργαλείων

Ψυχοδιαγνωστική εκτίμηση ενηλίκων σε σχέση με την δομή της οικογένειάς τους, τις διαπροσωπικές τους σχέσεις, τα σοβαρά γεγονότα ζωής τους και την πιθανή ύπαρξη ψυχοπαθολογίας.

Ψυχολογική υποστήριξη παιδιών και ενηλίκων σε ατομικό επίπεδο, όταν κρίνεται απαραίτητο.

Ψυχολογική υποστήριξη ζευγαριών και οικογενειών, όταν κρίνεται απαραίτητο.

Παροχή συμβουλευτικής υποστήριξης σε γονείς των οποίων τα παιδιά παρακολουθούν θεραπευτικά προγράμματα στον Συμβουλευτικό Σταθμό.

Λειτουργία ομάδων ευαισθητοποίησης γονέων σε θέματα ανάπτυξης και διαπαιδαγώγησης παιδιών καθώς και ενδοοικογενειακών σχέσεων.

Λειτουργία ομάδων ενηλίκων με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (ύπαρξη μέλους με ψυχική ασθένεια κ.λπ).

ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Το πρόγραμμα εργοθεραπείας, το οποίο πραγματοποιείται από τον εργοθεραπευτή αποσκοπεί στον έλεγχο και στην αντιμετώπιση προβλημάτων μάθησης γνωστικών και κινητικών διαταραχών, καθώς και διαταραχών συμπεριφοράς σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας. Προτεραιότητα δίνεται σε παιδιά που φοιτούν στα νηπιαγωγεία και πρόκειται να ενταχθούν στην πρώτη σχολική βαθμίδα καθώς και σε εκείνα που φοιτούν στην Α΄ Δημοτικού, στο πλαίσιο προγράμματος πρόληψης και πρώιμης παρέμβασης.

ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η Λογοθεραπεία είναι η επιστήμη του λόγου και της επικοινωνίας και στοχεύει στην πρόληψη, διάγνωση και αντιμετώπιση όλων των διαταραχών του λόγου - ομιλίας σε παιδιά, εφήβους και ενήλικες. Τα αίτια των προβλημάτων μπορεί να είναι νευρολογικά, εξελικτικά, λειτουργικά. Για λογοθεραπευτική εκτίμηση, η οποία πραγματοποιείται από την λογοπεδικό, προσέρχονται τόσο παιδιά, όσο και ενήλικες που παρουσιάζουν ένα ευρύ φάσμα δυσκολιών του λόγου, φωνής και ομιλίας. Η αξιολόγηση τους απαιτεί μια πλήρη εκτίμηση όλων των λειτουργιών και παραμέτρων των ικανοτήτων της επικοινωνίας. Η θεραπευτική αγωγή ξεκινά με βάση τη διερεύνηση της συγκεκριμένης διαταραχής, η οποία γίνεται σε πολλούς τομείς και επίπεδα (έκφραση, κατανόηση λόγου, φωνολογία, κατάλληλη χρήση λόγου κ.λπ.) και με τη χρήση διάφορων διαγνωστικών μέσων.

ΕΙΔΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ο γενικός στόχος της Ειδικής Φυσικής Αγωγής είναι να προωθήσει τη φυσιολογική ψυχοσωματική ανάπτυξη του παιδιού και να αναπτύξει το ομαδικό πνεύμα συνεργασίας μέσα από επιλεγμένες αθλητικές δραστηριότητες.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Ο Απογευματινός Παιδικός Σταθμός του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας και Προληπτικής Ιατρικής ξεκίνησε τη λειτουργία του στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Συνεχιζόμενη κατάρτιση και προώθηση της απασχόλησης τον Ιανουάριο του 2000 και συνεχίζει τη λειτουργία του μέχρι και σήμερα στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Απασχόληση και επαγγελματική κατάρτιση

Ο συγκεκριμένος Απογευματινός Παιδικός Σταθμός είναι ο μοναδικός παιδικός σταθμός που λειτουργεί στο Δήμο Κερατσινίου σε απογευματινή βάρδια σε ένα άνετο και σύγχρονο κτίριο και φιλοξενεί καθημερινά 45 παιδιά ηλικίας 2,5 έως 6 ετών.

Οι ευρύτερες κοινωνικές και οικονομικές ωφέλειες του προγράμματος είναι Η αύξηση της απασχολησιμότητας των γυναικών , η προώθηση των ίσων ευκαιριών , η εξασφάλιση του ελεύθερου χρόνου στους γονείς ώστε αυτοί να είναι σε θέση να καλύψουν κάποιες από τις υποχρεώσεις τους , η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τα παιδιά , η ανάπτυξη και βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής και μέριμνας για τους δημότες , η αναβάθμιση του επιπέδου ζωής των δημοτών.

Στο Σταθμό εκτός από παιδιά εργαζόμενων μητέρων φιλοξενούνται και παιδιά μονογονεϊκών οικογενειών καθώς και παιδιά που παρουσιάζουν υπερκινητικότητα , προβλήματα ομιλίας και λόγου , διάσπαση προσοχής και συγκέντρωσης και γενικότερα αναπτυξιακές διαταραχές .

Παράλληλα ο Απογευματινός Παιδικός Σταθμός του Δήμου Κερατσινίου έχει την ιδιαίτερη δυνατότητα ενσωμάτωσης παιδιών με ψυχικές και συναισθηματικές διαταραχές , η οποία πραγματοποιείται με την πολυεπίπεδη αποδοχή , κοινωνικοποίηση και προσαρμογή των παιδιών με ιδιαιτερότητες μέσα στο ευρύτερο περιβάλλον του παιδικού σταθμού

Τα παιδιά που συμμετέχουν στον Απογευματινό Παιδικό Σταθμό έχουν την ευκαιρία να αξιοποιήσουν τον ελεύθερο χρόνο τους , να προσεγγίσουν με τρόπο ευχάριστο νέους χώρους της γνώσης , να έρθουν σε επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό , να ανακαλύψουν και να καλλιεργήσουν τις κλίσεις και τις δυνατότητες τους , τη φαντασία τους , τη δημιουργικότητα και αυτοέκφρασή τους ,την κοινωνικότητά τους , με ταυτόχρονη ανάπτυξη συνείδησης για την ταυτότητά τους στα πλαίσια της Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης , καθώς και της ισότητας των δύο φύλων , μέσα από ομαδικές και ατομικές δραστηριότητες

Στον Απογευματινό Παιδικό Σταθμό του Δήμου Κερατσινίου τα παιδιά στηρίζονται από ένα ευαισθητοποιημένο , ειδικά καταρτισμένο , στελεχιακό δυναμικό το οποίο αξιοποιεί όλα τα σύγχρονα παιδαγωγικά μέσα. Στον σταθμό απασχολούνται εννέα άτομα των εξής ειδικοτήτων : Μία Διευθύντρια , τρεις Νηπιαγωγοί , τρεις Βοηθοί Νηπιαγωγοί , μία Παιδιάτρος και μία Υπάλληλος Καθαριότητας .

Ο Απογευματινός Παιδικός Σταθμός του Δήμου Κερατσινίου οργανώνει και υλοποιεί τα ετήσια Προγράμματά του με βάση το Αναλυτικό Πρόγραμμα του ΥΠΕΠΘ σχετικά με την Προσχολική Αγωγή , πρόγραμμα το οποίο διαμορφώνει και εμπλουτίζει με βάση την κατά ηλικία ομαδοποίηση των παιδιών , τα

ενδιαφέροντα και τις ιδιαιτερότητές τους . Στις επόμενες σελίδες περιγράφεται συνοπτικά το πρόγραμμα του Σταθμού .

Στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται επίσης Εκθέσεις Εικαστικού περιεχομένου , Επετειακές Γιορτές και εκδηλώσεις Πολιτιστικού και Αθλητικού χαρακτήρα , επισκέψεις σε Παιδικά Θέατρα , Μουσεία , Βιβλιοθήκες και Βιβλιοπωλεία με αφορμή παρουσιάσεις βιβλίων και γνωριμία με συγγραφείς. Στο χώρο του Παιδικού Σταθμού φιλοξενούνται κατά καιρούς πιλοτικά προγράμματα με θέματα Υγιεινής , Κυκλοφοριακής Αγωγής κ.α. και γίνονται Αφιερώματα με αφορμή το εορτασμό Θεμάτων παγκόσμιου ενδιαφέροντος .

5.3 Δημοτική Επιχείρηση Άθλησης Δήμου Κερατσινίου

Η Δ.Ε.Α.ΔΗ.Κ. συστάθηκε και λειτουργεί από το 2004. με αντικείμενο δραστηριοποίησης την διδασκαλία αθλημάτων στις παιδικές κυρίως ηλικίες και την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των δημοτών με τον σχεδιασμό και την υλοποίηση αθλητικών δραστηριοτήτων για ενήλικες.

Διοικείται από 11μελές συμβούλιο που απαρτίζεται από αιρετά μέλη αλλά και δημότες σχετικούς με τον Αθλητισμό.

Στα χρόνια λειτουργίας του αθλεί κατά μέσο όρο 1.500 δημότες ετησίως από 5-75 ετών, δίνοντας την ευκαιρία ανάλογα με την ηλικία, το ενδιαφέρον του κάθε δημότη ξεχωριστά να επιλέξει το πρόγραμμα που τον ενδιαφέρει και να συμμετέχει σ' αυτό.κή Άθληση

Σήμερα λειτουργούν προγράμματα παιδικής άθλησης στα εξής αθλήματα:

Ρυθμική Γυμναστική

Για κορίτσια ηλικίας 5-10 ετών

Ενόργανη Γυμναστική

Για κορίτσια και αγόρια 5-10 ετών σε δυο κέντρα

Πολεμικές Τέχνες

Για κορίτσια και αγόρια 5-10 ετών.

Τένις

Για κορίτσια και αγόρια 8-15 ετών.

Καλαθοσφαίριση

Για κορίτσια και αγόρια 8-15 ετών

Για τους ενήλικες λειτουργούν τα εξής τμήματα:

Γυμναστική γυναικών και ανδρών

Αεροβική και Σουηδική γυμναστική γυναικών

Τένις

Για την τρίτη ηλικία σε συνεργασία με τα πέντε ΚΑΠΗ του Δήμου μας δίνουμε την δυνατότητα σε όσα από τα μέλη επιθυμούν να συμμετέχουν σε ήπια αθλητική δραστηριότητα, που υλοποιείται από εξειδικευμένους καθηγητές φυσικής Αγωγής στο χώρο των ΚΑΠΗ.

Στην προσπάθεια υλοποίησης των προγραμμάτων μαζικής Αθλησης έχουμε την φροντίδα, αλλά και μερικώς την χρηματοδότηση της Γ.Γ.Α., ωστόσο οικονομικός τροφοδότης της αθλητικής δραστηριότητας του Οργανισμού μας είναι ο Δήμος Κερατσινίου, όπου και μας επιχορηγεί σε ετήσια σταθερή βάση.

Υπόσταση στην εφαρμογή των αθλητικών προγραμμάτων δίνει η παρουσία των δημοτών - μελών και η επιστημονική κατάρτιση και το μεράκι των 24 καθηγητών Φυσικής Αγωγής,

που εργάζονται στα προγράμματα αυτά καθώς και οι απασχολούμενοι στον Αθλητικό Οργανισμό του Δήμου μας.

Εκτός από την κύρια δραστηριότητά μας, την υλοποίηση δηλαδή των αθλητικών προγραμμάτων, ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου είναι ο φορέας υλοποίησης όλων των αθλητικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται στο Δήμο μας, καθώς και το μοναδικό θεσμοθετημένο από την πολιτεία όργανο στα χωρικά πλαίσια του Δήμου μας που ασχολείται με την χάραξη και υλοποίηση της αθλητικής πολιτικής. Στα πλαίσια υλοποίησης της αθλητικής πολιτικής έχει λόγο στη διαχείριση και αξιοποίηση της αθλητικής υποδομής του Δήμου μας (αθλητικές εγκαταστάσεις), στην στήριξη του σωματειακού και σχολικού αθλητισμού στα όρια της πόλης.

Κεφάλαιο 6

Συμπεράσματα

Η παρούσα μελέτη σαν στόχο είχε να αναπτύξει και αν παρουσιάσει την συμβολή και την ανάπτυξη που μπορεί να επιφέρει η λειτουργία των ΟΤΑ σε μια περιοχή.

Λόγω των πολλών διοικητικών προβλημάτων που προκαλούσε το συγκεντρωτικό σύστημα, αποφασίστηκε να προωθηθεί τα τελευταία χρόνια το αποκεντρωτικό σύστημα, προκειμένου να δοθούν περισσότερες αρμοδιότητες σε τοπικούς φορείς και έτσι να επιτευχθεί καλύτερη ανάπτυξη.

Η δημιουργία των ΟΤΑ έφερε την λύση, αφού ενίσχυσε τους τοπικούς φορείς, τους έδωσε περισσότερες αρμοδιότητες και πέτυχε την ανάπτυξη τους.

Με την μελέτη αυτή διαπιστώσαμε ότι μέσω των τοπικών φορέων η κάθε περιοχή μπορεί να προωθήσει τις δικές πρωτοβουλίες προσπαθώντας να επιλύσει τα υπάρχοντα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Σε αυτήν την περίπτωση, τα αποτελέσματα είναι πιο άμεσα και αποδοτικά. Στην περίπτωση του Δ. Κερατσινίου είδαμε ότι οι αρμόδιοι τοπικοί φορείς έχουν καλύτερη γνώση των προβλημάτων της περιοχής τους και επιδιώκουν την άμεση επίλυση τους καθώς επίσης και την περαιτέρω ανάπτυξη της περιοχής.

Χωρίς την ύπαρξη των τοπικών φορέων δεν θα μπορούσε να υπάρξει σωστή διοίκηση και αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων καθώς η κεντρική διοίκηση δεν θα μπορούσε να γνωρίζει τόσο καλά τα προβλήματα της κάθε περιοχής.

Μέσω λοιπόν των ΟΤΑ επιτυγχάνεται καλύτερη και πιο αποδοτική πληροφόρηση, άμεσα αποτελέσματα και καλύτερη προώθηση της περιοχής.

Το παράδειγμα του Δ. Κερατσινίου επιβεβαιώνει την θεωρία μέσω των αποτελεσμάτων που κατάφερε και πέτυχε σε τοπικό επίπεδο για την περίοδο 2004-2005.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1. Φύλο

ΑΝΤΡΑΣ	30
ΓΥΝΑΙΚΑ	20

2. Ηλικία

20-30	5
30-40	25
40-50	18
50+	2

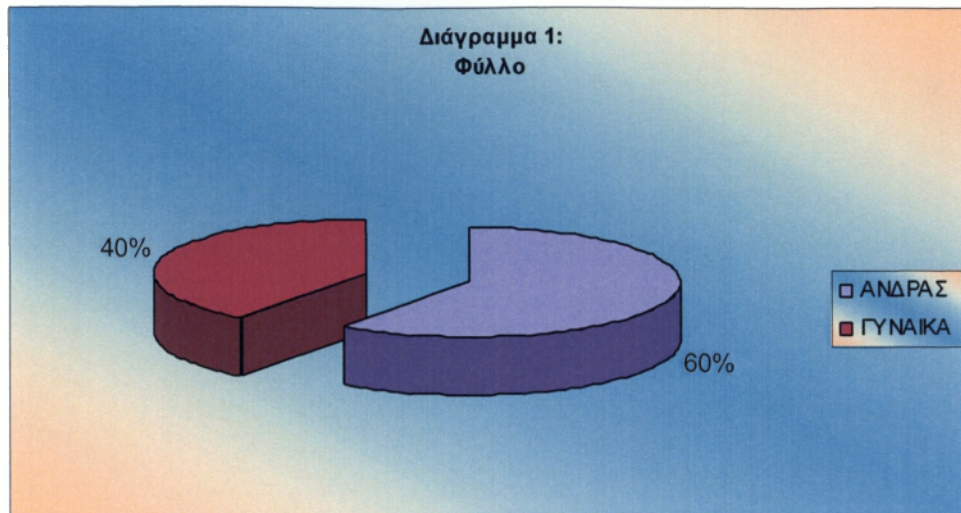
3. Επάγγελμα

Δημόσιοι Υπάλληλοι	20
Ιδιωτικοί Υπάλληλοι	20
Ελεύθεροι επαγγελματίες	10

	ΔΙΑΦΩΝΩ ΠΟΛΥ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΠΟΛΥ
ΕΡΩΤΗΣΗ					
4. Πιστεύετε ότι ο δήμος επενδύει χρήματα σε έργα;	10	20	10	5	5
5. Οι επενδύσεις που κάνει γενικότερα είναι αξιόλογες;	5	5	30	10	
6. Η λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής του Κερατσινίου χρειάζεται αλλαγές; Αν ναι τι πιστεύετε ότι πρέπει να αλλάξει;			5	25	20
7. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει η οργάνωση των ΚΑΠΗ		5	25	10	10
8. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει η οργάνωση των εκδηλώσεων			5	35	10
9. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξουν οι σχολικοί φορείς				40	10
10. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξουν οι αθλητικές εγκαταστάσεις			15	25	10

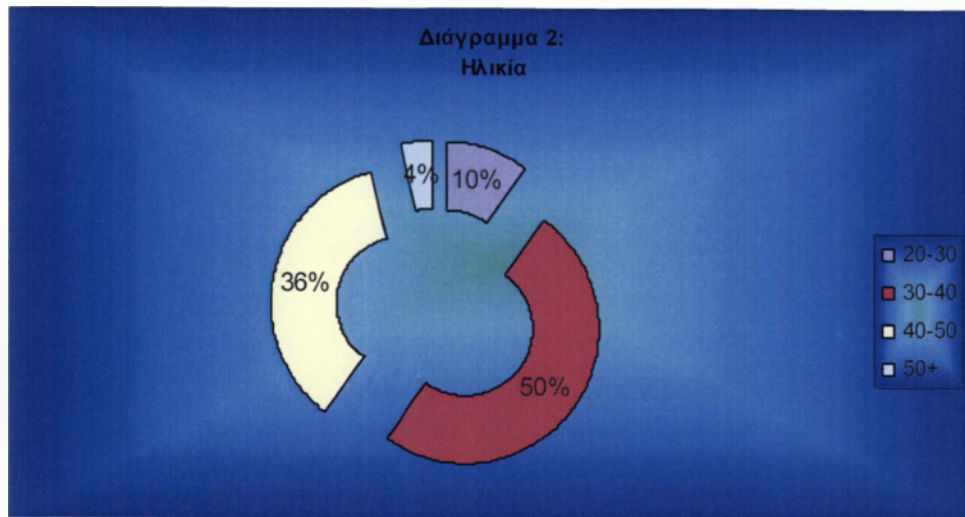
11. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξουν οι αποχετευτικές εγκαταστάσεις		5	20	10	15
12. Θεωρείτε ότι στο δήμο επαρκεί το πράσινο;	10	20	20		

Διάγραμμα 1

Στο παραπάνω διάγραμμα, καταρτίζονται τα αποτελέσματα από το τι φύλλο έχουν οι ερωτηθέντες. Ένα ποσοστό της τάξης του 60% δήλωσε ότι είναι άνδρες, ενώ το υπόλοιπο 40% είπε ότι είναι γυναίκες. Υπερισχύει όπως παρατηρούμε το ποσοστό των ανδρών

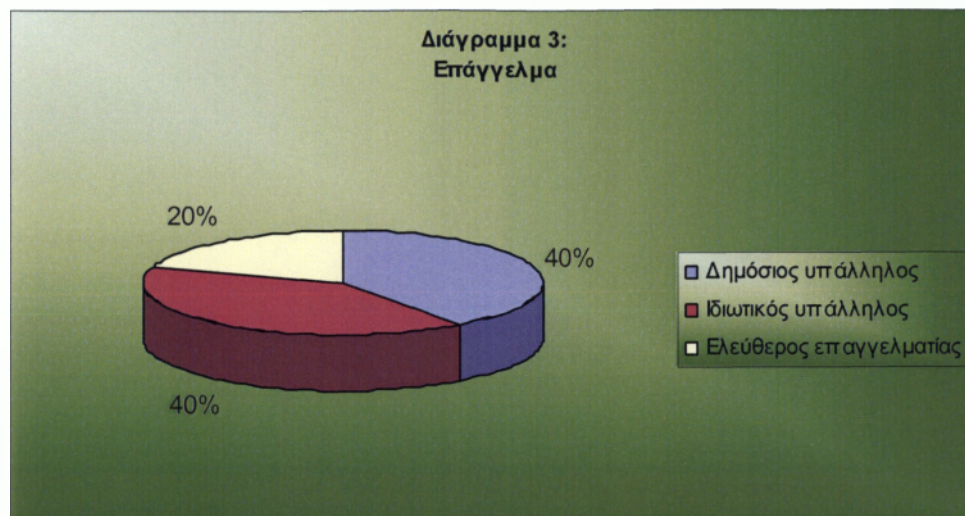
Διάγραμμα 2

Στο δεύτερο διάγραμμα , όπως παρουσιάζεται και παραπάνω, μελετήθηκε το ερώτημα της ηλικίας. Ένα 10% δήλωσε ότι είναι μεταξύ 20 και 30 ετών, ένα 50 είπε ότι είναι μεταξύ των 30 και 40 ετών, ένα 36% δήλωσε ηλικία μεταξύ 40 και 50 ετών, ενώ μόλις ένα 4% είπε ότι είναι από και πάνω ετών.

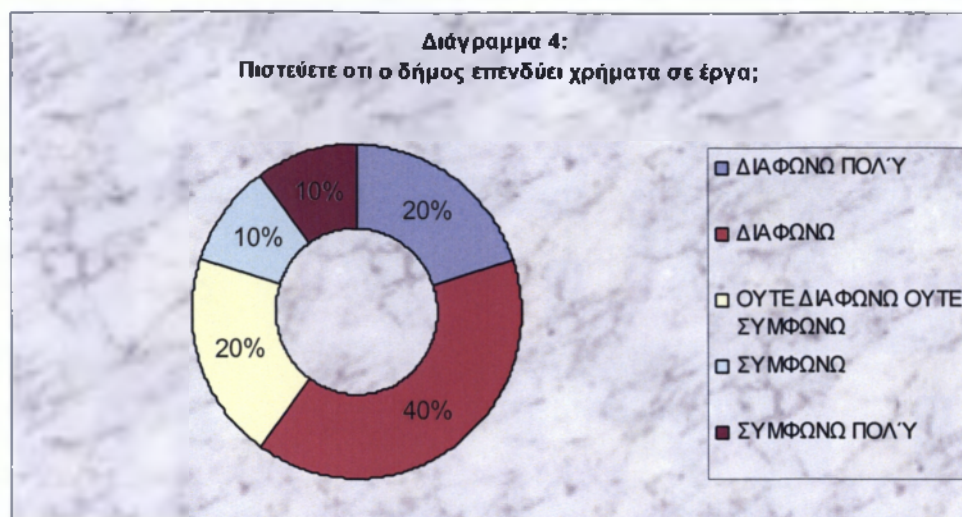
Οι περισσότεροι συμμετέχοντες στην έρευνα, είναι μεταξύ 30 και 40 χρόνων.

Διάγραμμα 3

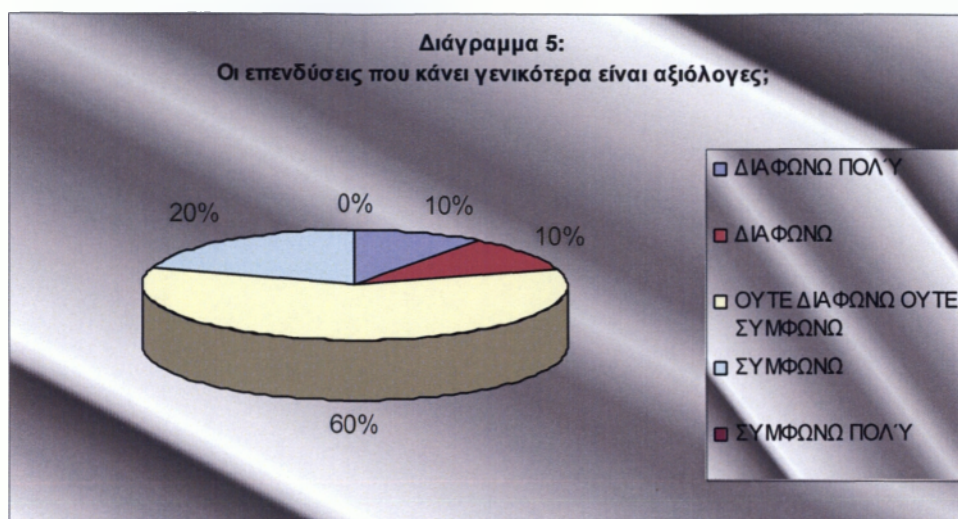
Στο τρίτο διάγραμμα, καταρτίζονται τα αποτελέσματα σχετικά με το τι επάγγελμα ασκούν οι ερωτηθέντες. Ένα 40% δήλωσε ότι είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ένα 40% ότι είναι ιδιωτικοί υπάλληλοι, ενώ το υπόλοιπο 20% ότι είναι ελεύθεροι επαγγελματίες. Η πλειοψηφία των απαντήσεων, δείχνει μια ενδιάμεση θέση μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων.

Διάγραμμα 4

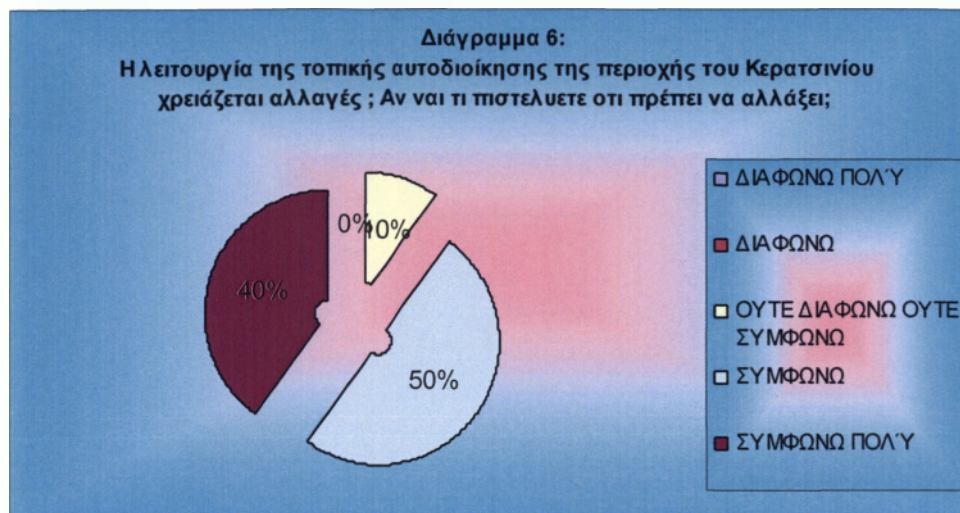
Στην ερώτηση αν πιστεύουν ότι ο δήμος επενδύει χρήματα σε έργα, ένα 20% διαφώνησε πολύ με αυτό, ένα 40% επίσης διαφώνησε, ένα 20% έμεινε σε ενδιάμεση θέση μη συμφωνώντας αλλά ούτε και διαφωνώντας, ένα 10% συμφώνησε, ενώ ένα 10% επίσης συμφώνησε πολύ. Οι περισσότεροι δήλωσαν ότι δε θεωρούν πως ο δήμος επενδύει χρήματα σε έργα όσο θα έπρεπε.

Διάγραμμα 5

Σε σχετικό ερώτημα με το αν οι επενδύσεις που κάνει ο δήμος είναι αξιόλογες, παρατηρούμε και από το παραπάνω διάγραμμα, ότι ένα 10% διαφώνησε πολύ, ένα 10% επίσης είπε ότι διαφωνεί, ένα 60% δεν πήρε κάποια συγκεκριμένη θέση, ενώ ένα 20% συμφώνησε. Κανείς δεν είπε ότι συμφωνεί πολύ.

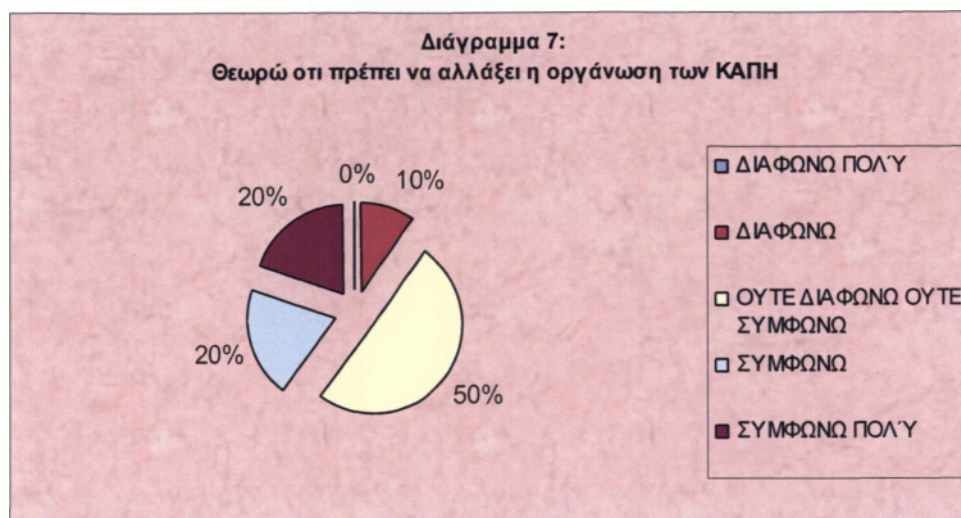
Διάγραμμα 6

Παραπάνω , βλέπουμε τα αποτελέσματα από την ερώτηση αν η λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής του Κερατσινίου χρειάζεται αλλαγές . Ένα 10% μόνο έμεινε χωρίς να πάρει θέση, ένα μεγάλο ποσοστό της τάξης του 50% δήλωσε ότι συμφωνεί, και ένα 40% είπε ότι επίσης συμφωνεί απόλυτα. Κανείς δεν είπε ότι διαφωνεί .

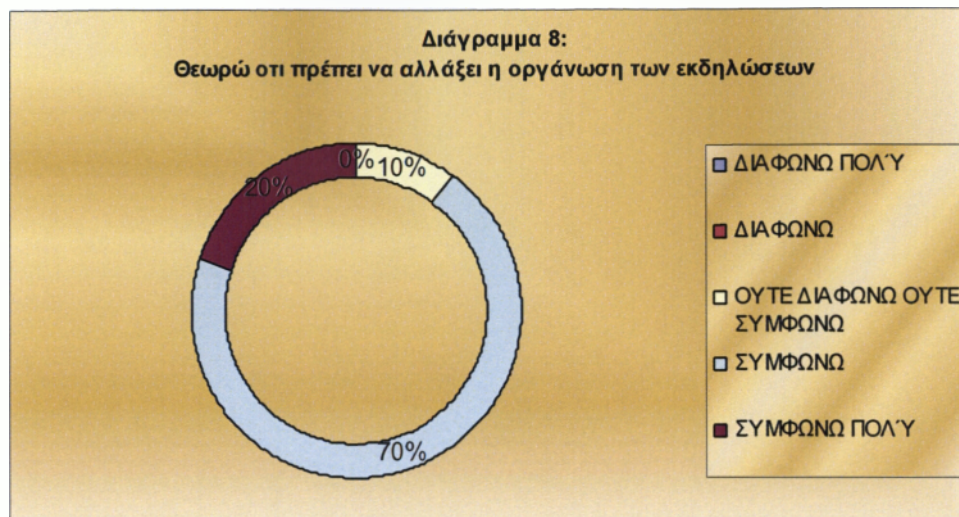
Οι περισσότεροι υποστήριξαν ότι χρειάζονται αλλαγές στη λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής Κερατσινίου.

Διάγραμμα 7

Στο έβδομο διάγραμμα, σε ερώτηση σχετική με το αν πιστεύουν ότι πρέπει να αλλάξει η οργάνωση των ΚΑΠΗ, βλέπουμε ένα 10% να διαφωνεί, ένα 50% κράτησε ουδετερότητα απόψεων, ΈΝΑ 20% είπε ότι συμφωνεί, ενώ ένα 20% είπε ότι συμφωνεί απόλυτα επίσης. Οι περισσότεροι δεν συμφώνησαν ούτε και διαφώνησαν. Έμειναν ουδέτεροι στην ερώτηση.

Διάγραμμα 8

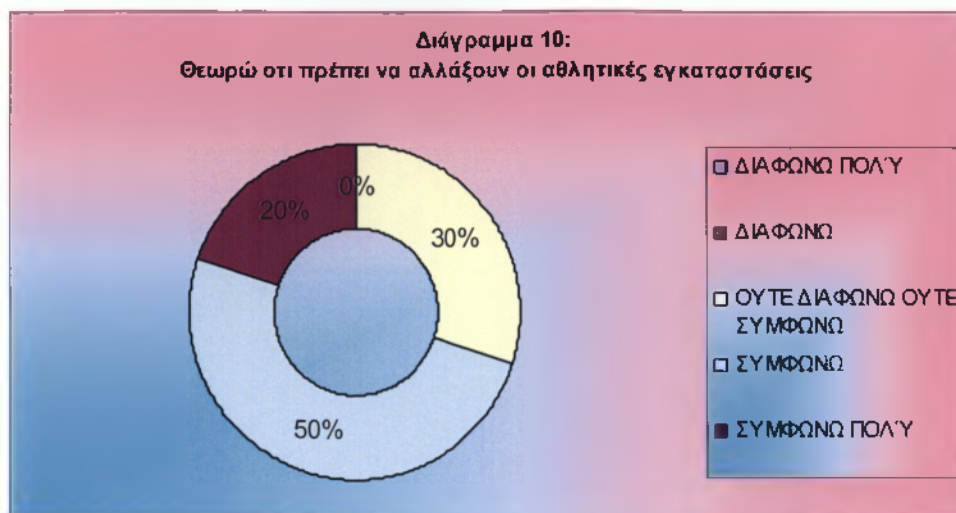
Στο όγδοο διάγραμμα όπως παρουσιάζεται και παραπάνω, στην ερώτηση αν θεωρούν τοί πρέπει να αλλάξει η οργάνωση των εκδηλώσεων, ένα 10% δεν πήρε θέση στην ερώτηση, ένα μεγάλο ποσοστό της τάξης του 70% συμφώνησε, ενώ ένα 20% επίσης συμφώνησε απόλυτα. Κανείς δεν είπε ότι διαφωνεί με κάτι τέτοιο. Οι περισσότεροι ισχυρήστηκαν ότι θα έπρεπε να αλλάξει η οργάνωση των εκδηλώσεων του δήμου της περιοχής Κερατσινίου.

Διάγραμμα 9

Στο παραπάνω διάγραμμα , και σε σχετικό ερώτημα με το αν θεωρούν ότι θα έπρεπε να αλλάξουν οι σχολικοί φορείς , παρατηρούμε ένα 80% να συμφωνεί, ενώ ένα 20% να συμφωνεί απόλυτα, ενώ κανείς δεν έδωσε αρνητική απάντηση, πράγμα που φανερώνει την ανάγκη για αλλαγές σε σχολικό επίπεδο.

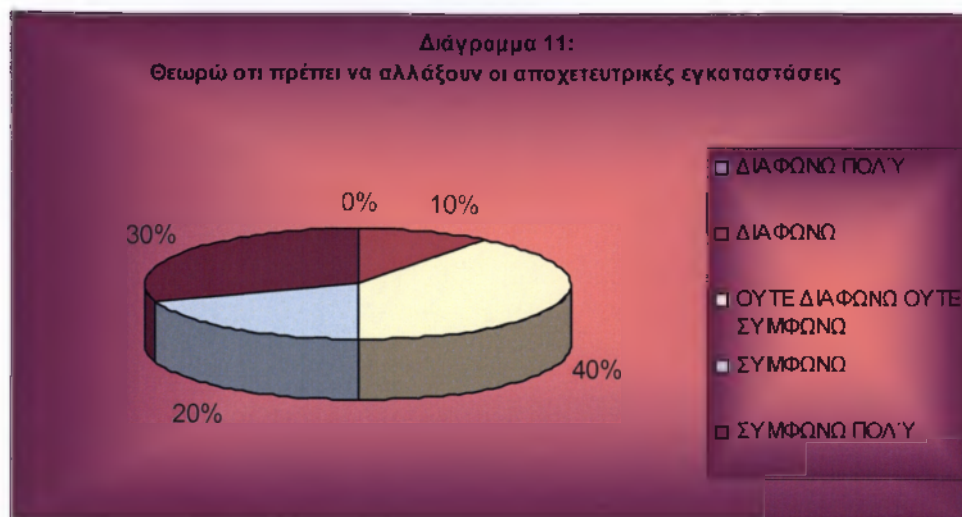
Διάγραμμα 10

Σε σχέση με το αν πρέπει να αλλάξουν οι αθλητικές εγκαταστάσεις, βλέπουμε ένα 30% να μένει σε ουδέτερη θέση χωρίς να συμφωνεί ούτε και να διαφωνεί, ένα 50% συμφωνεί, ενώ ένα 20% επίσης συμφώνησε απόλυτα.

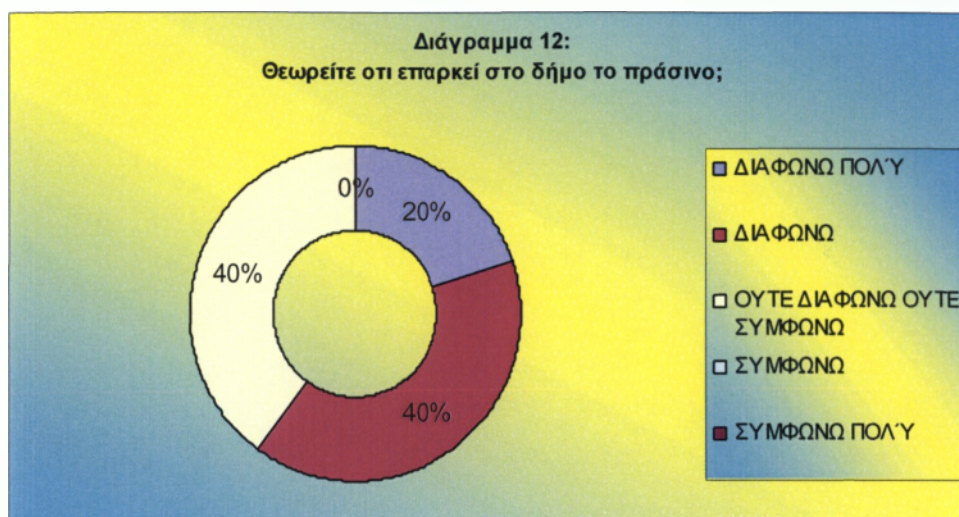
Η πλειοψηφία των απαντήσεων έδειξε ότι οι αθλητικές εγκαταστάσεις, χρειάζονται καινοτομίες προκειμένου να καλυτερεύσουν οι συνθήκες.

Διάγραμμα 11

Στο ενδέκατο ερώτημα σχετικά με το αν θα έπρεπε να αλλάξουν οι αποχετευτικές εγκαταστάσεις βλέπουμε στο παραπάνω διάγραμμα, ένα 10% να διαφωνεί, ένα 40% να μην κατατάσσεται σε συγκεκριμένη απάντηση, ένα 20% συμφώνησε, ενώ ένα 30% συμφώνησε απόλυτα. Οι περισσότεροι, υποστήριξαν ότι καλό θα ήταν να γίνουν αλλαγές στις αποχετευτικές εγκαταστάσεις.

Διάγραμμα 12

Στο τελευταίο δωδέκατο διάγραμμα, μελετήθηκε το ζήτημα αν θεωρούν ότι επαρκεί το πράσινο στο δήμο. Παρατηρούμε ότι ένα 20% είπε ότι διαφωνεί πολύ, ένα 40% είπε ότι διαφωνεί, ένα 40% δεν πήρε συγκεκριμένη θέση στην ερώτηση, ενώ κανείς δεν είπε ότι συμφωνεί. Όπως φαίνεται από τις περισσότερες δοσμένες απαντήσεις, σχεδόν όλοι θεωρούν ότι το πράσινο δεν επαρκεί στο δήμο τους .

Κεφάλαιο 7

Συμπεράσματα από την έρευνα

Καθώς μελετήσαμε το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο το οποίο μοιράστηκε σε 50 διαφορετικούς δημότες μας βοηθάει να δούμε σημαντικά ζητήματα τα οποία αφορούν το δήμο τους.

Οι περισσότεροι από αυτούς είναι άνδρες, ηλικίας οι πιο πολλοί από τους συμμετέχοντες μεταξύ 30 και 40 ετών. Κάποιοι από αυτούς είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ σε αντιστοιχία είναι ιδιωτικοί υπάλληλοι. Λιγότεροι, είναι ελεύθεροι επαγγελματίες.

Οι περισσότεροι από τους ερωτηθέντες, ισχυρίστηκαν ότι ο δήμος δεν επενδύει χρήματα σε έργα όσο θα έπρεπε, και ότι οι επενδύσεις οι οποίες πραγματοποιεί, δεν είναι αρκετά αξιόλογες.

Συγκεκριμένα εκδήλωσαν την άποψη ότι ο δήμος Κερατσινίου χρειάζεται αρκετές αλλαγές κυρίως στον τομέα οργάνωσης των ΚΑΠΗ, στην οργάνωση των εκδηλώσεων του δήμου, σε ότι αφορά τους σχολικούς φορείς, στο θέμα των αθλητικών εγκαταστάσεων,. Επίσης σημείωσαν την αναγκαιότητα της περιοχής του δήμου Κερατσινίου να αλλάξει το θέμα του αποχετευτικού συστήματος. Τέλος, έθιξαν το ζήτημα για το θέμα του πράσινου στην περιοχή, ότι δεν επαρκεί όσο θα ήθελαν.

Βιβλιογραφία

4. Isard. W., 1974, "Methods of regional Analysis: an introduction to regional science", MIT Press
5. Vademecum, 1999, "Plans and programming documents for the structural funds 2000-2006", European Union
6. Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Αττικής, 2000, «Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής 2000-2006», Αθήνα
7. Δήμος Κερατσινίου, 2004. «Δημοτικός Προϋπολογισμός Οικονομικού έτους 2004», Κερατσίνι
8. Δήμος Κερατσινίου, 2005, «Δημοτικός Προϋπολογισμός Οικονομικού έτους 2005», Κερατσίνι
9. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2000, «Μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων», Βρυξέλλες
10. ΚΕΔΚΕ, 2005, «Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση», ΚΕΔΚΕ
11. Κόνσολας, Ν., 1997, «Σύγχρονη περιφερειακή οικονομική πολιτική», Παπαζήση

12. Κουτελάκης, Χ., «Ιστορία της πόλης», Λεύκωμα Δήμου Κερατσινίου στο [www. Keratsini.gr](http://www.Keratsini.gr)
13. Μπεσίλα, Βήκα, Ε., 2001, «Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ένας σύγχρονος διοικητικός θεσμός», Σάκκουλας
14. Παναγ, Ε., 1995, «Τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα», Gutenberg
15. Παπαδασκαλόπουλος & Χριστοφάκης, 2002, «Περιφερειακός προγραμματισμός». Παπαζήσης
16. Παπακωνσταντινίδης, Λ., 2002, «Ευαισθητοποιημένη τοπική κοινωνία», Τυπωθιτώ
17. Παπαχατζή, Γ., 1947, «Η εποπτεία της πολιτείας επί της τοπικής αυτοδιοικήσεως σε επιθεώρηση τοπικής αυτοδιοικήσεως»,
18. Σπηλιωτοπούλου, Ε., 1963, «Η δημόσια επιχείρηση», Σάκκουλας
19. Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, 2000, «Γ' ΚΠΣ», στο www.mnec.gr